

Hakimlər 1

Yerusəlimin alınması

¹Yeşuanın ölümündən sonra İsrail övladları Rəbdən soruşdu: «Bizim üçün Kənanlılara qarşı döyüşə birinci kim çıxacaq?» ²Rəbb dedi: «Yəhudalılar çıxacaq, budur, Mən torpağı onlara təslim edirəm». ³Yəhudalılar soydaşları Şimeonlulara dedi: «Torpağın bizə düşən hissəsinə gəlin, Kənanlılara qarşı vuruşmaq üçün bizimlə döyüşə çıxın. Sonra da torpağın sizə düşən hissəsinə gəlib sizinlə bərabər biz döyüşə çıxarıq». ⁴Yəhudalılar döyüşə çıxdı. Rəbb Kənanlılarla Perizliləri onlara təslim etdi və Yəhudalılar Bezeqdə onlardan on min nəfər adamı qırdı. ⁵Bezeqdə Adoni-Bezeqi tapıb vuruşdular və həm Kənanlıları, həm də Perizliləri qırdılar. ⁶Lakin Adoni-Bezeq qaçdı və Yəhudalılar onun ardınca qaçıb əllərinin və ayaqlarının baş barmaqlarını kəsdilər. ⁷Adoni-Bezeq dedi: «Mənim masamın altında yetmiş padşah əl və ayaqlarının baş barmaqları kəsilmiş halda çörək qırıntıları dənləyirdi. Mən necə etmişdimsə, Allah da mənə əvəzini elə verdi». Yəhudalılar Adoni-Bezeqi Yerusəlimə gətirdi və o orada öldü. ⁸Yəhuda övladları Yerusəlimə hücum edib vuruşdu və oranı alıb əhalisini qılıncdan keçirdilər. Şəhərə isə od vurub yandırdılar. ⁹Bundan sonra Yəhuda övladları dağlıq bölgədə, Negevdə və yamaclı-düzənlikli bölgədə yaşayan Kənanlılara qarşı vuruşmaq üçün endilər. ¹⁰Əvvəlki adı Qiryat-Arba olan Xevronda yaşayan Kənanlılara qarşı yürüş edib Şeşayı, Axımanı və Talmayı məğlub etdilər. ¹¹Oradan da əvvəlki adı Qiryat-Sefer olan Devir əhalisinə qarşı yürüş etdilər. ¹²Kalev dedi: «Kim Qiryat-Seferə hücum edib oranı alarsa, qızım Aksanı ona ərə verəcəyəm». ¹³Oranı Kalevin kiçik qardaşı Kenazın oğlu Otniel aldı. Kalev qızı Aksanı arvad olaraq ona verdi. ¹⁴Qız Otnielə ərə gedəndə ərini atasından bir tarla yeri istəməyə sövq etdi. Qız eşşəkdən düşəndə Kalev ona dedi: «Nə istəyirsən?» ¹⁵Aksa Kalevə dedi: «Mənə bir pay da ver. Madam ki mənə Negev torpağını verdin, onda su qaynaqlarını da ver». Kalev ona yuxarıdakı və aşağıdakı su qaynaqlarını verdi. ¹⁶Musanın Qenli qayınatasının nəslindən olanlar Yəhudalılarla birgə Xurma şəhərindən çıxaraq Aradın cənubunda olan Yəhuda səhrasında xalqın arasında məskunlaşdılar. ¹⁷Yəhudalılar soydaşları Şimeonlularla birgə gedib Sefatda qalan Kənanlıları qıraraq tamamilə məhv etdilər. O şəhərin adı Xorma adlandırıldı. ¹⁸Yəhudalılar Qəzzəni və bütün ərazisini, Aşqelonu və bütün ərazisini, Eqronu və bütün ərazisini aldılar. ¹⁹Rəbb Yəhudalılarla idi. Yəhudalılar dağlıq bölgəsini ələ keçirdilər. Vadi sakinlərini isə qova bilmədilər, çünki onların dəmir döyüş arabaları var idi. ²⁰Musanın söylədiyi kimi Xevronu Kalevə verdilər. O da Anaqın üç oğlunu oradan qovdu. ²¹Lakin Binyamin övladları Yerusəlimdə qalan Yevusluları qovmadılar və Yevuslular bu günə qədər Binyamin övladları ilə birgə Yerusəlimdə yaşayırlar. ²²Yusif nəslində Bet-Elə hücum etdi və Rəbb onlarla idi. ²³Yusif nəslində Bet-Elə kəşfiyyətə adamlar göndərdi. Şəhərin əvvəlki adı Luz idi. ²⁴Kəşfiyyətçilər şəhərdən çıxan bir adamı görüb dedilər: «Rica edirik, bizə şəhərə girmək üçün yol göstərsiniz və biz də sizinlə yaxşı rəftar edərik». ²⁵Bu adam onlara şəhərə girmək üçün yol göstərdi. Onlar şəhərə girib əhalisini qılıncdan keçirdilər, lakin həmin adama və qohumlarına dəymədilər. ²⁶Bu adam Xetlilərin torpağına getdi və orada bir şəhər salıb adını Luz qoydu. Oranın bu günə qədər adı belədir. ²⁷Menaşşe qəbiləsi Bet-Şeana qəsəbələrinin əhalisini, Taanakla qəsəbələrinin əhalisini, Dorla qəsəbələrinin əhalisini, İvleamla qəsəbələrinin əhalisini və Megiddo ilə qəsəbələrinin əhalisini qovmadı. Kənanlılar bu ölkədə qalmaq iddiasını etdi. ²⁸İsraililər bu torpaqlarda

möhkəmlənəndə Kənanlıların üzərinə mükəlləfiyyət qoydular, amma tamamilə qovmadılar. ²⁹ Efrayim qəbiləsi Gezerdə olan Kənanlıları qovmadı. Bununla da Kənanlılar Gezerdə – onların arasında yaşadı. ³⁰ Zevulun qəbiləsi Qitron əhalisini və Nahalol əhalisini qovmadı. Kənanlılar da onların arasında qalıb mükəlləfiyyətçi oldular. ³¹ Aşer qəbiləsi Akko əhalisini, Sidon, Axlav, Akziv, Xelba, Afeq və Rexov əhalisini qovmadı. ³² Aşerlilər bu ölkənin sakinləri olan Kənanlılar arasında yaşadı və onları qovmadı. ³³ Naftali qəbiləsi Bet-Şemeş və Bet-Anat əhalisini qovmadı, bu ölkənin sakinləri olan Kənanlılar arasında yaşadı. Bet-Şemeş və Bet-Anat əhalisi onlar üçün mükəlləfiyyətçi oldu. ³⁴ Emorlular Dan övladlarını dağlıq bölgəsinə köçməyə vadar etdi və onları vadiyə düşməyə qoymadı. ³⁵ Emorlular Har-Xeresdə, Ayyalonda və Şaalvimdə qalıb orada yaşadı. Ancaq Yusif nəsil qüvvətlənəndə Emorlular onlar üçün mükəlləfiyyətçi oldu. ³⁶ Emorluların sərhədi Aqrabbim keçidindən – Seladan yuxarıya uzanırdı.

Hakimlər 2

İsrailin sədaqətsizliyi

¹Rəbbin mələyi Qilqaldan Bokimə çıxdı və dedi: «Sizi Mən Misirdən çıxararaq atalarınıza vəd etdiyim torpağa gətirib dedim ki, sizinlə olan əhdimi heç vaxt pozmayacağam. ² Siz isə bu torpağın əhalisi ilə əhd bağlamayın və onların qurbangahlarını dağıdın. Lakin siz Mənim sözümə qulaq asmadınız. Niyə belə etdiniz? ³ Buna görə də Mən deyirəm: onları qarşınızdan qovmayacağam və onlar sizə əngəl, allahları isə sizə tələ olacaq». ⁴ Rəbbin mələyi bu sözləri İsrail övladlarına söylədiyi zaman xalq bərkədən ağlamağa başladı. ⁵ Ona görə də o yerin adına Bokim dedilər və orada Rəbbə qurban təqdim etdilər.

Yeşuanın ölümü

⁶ Yeşua xalqı yola salan zaman İsrail övladlarından hər biri öz torpaq paylarına sahib olmaq üçün getdi. ⁷ Yeşuanın bütün ömrü boyu Rəbbin İsrail üçün etdiyi bütün böyük işləri görən və Yeşuadan sonra sağ qalan ağsaqqalların bütün ömrü boyunca xalq Rəbbə qulluq etdi. ⁸ Rəbbin qulu Nun oğlu Yeşua yüz on yaşında vəfat etdi. ⁹ Onu Qaaş dağının şimalında, Efrayimin dağlıq bölgəsində olan Timnat-Xeres adlı irs olan torpaq sahəsində dəfn etdilər. ¹⁰ Yeşua ilə bir dövrdə yaşayan bütün nəsil də ölüb atalarına qovuşdu. Bundan sonra Rəbbin İsrail üçün etdiyi işləri bilməyən başqa bir nəsil törədi. ¹¹ İsrail övladları Rəbbin gözündə pis olan işlər görərək Baal bütələrinə qulluq etdilər. ¹² Bununla da onları Misir ölkəsindən çıxaran atalarının Allahı Rəbbi atıb başqa allahlara – ətraflarında yaşayan millətlərin allahlarına sitayiş edərək onlara səcdə etdilər. Buna görə də Rəbbi qəzəbləndirdilər. ¹³ Onlar Rəbbi ataraq Baal və Aştoret bütələrinə qulluq etdilər. ¹⁴ Rəbbin İsrailə qarşı qəzəbi alovlandı və onları basqınçılara təslim etdi. Basqınçılar da onları talan etdilər. Rəbb onları ətraflarındakı düşmənlərə verdi. İsrail övladları isə düşmən qabağında tab gətirə bilmədilər. ¹⁵ Harada döyüşdülsə, Rəbbin onlara dediyi və and içdiyi kimi Rəbbin əli onların əleyhinə qalxdı. Bundan İsraililər pis vəziyyətə düşüb çox əziyyət çəkdilər. ¹⁶ Rəbb İsrail övladlarını talançıların əlindən qurtarmaq üçün hakimlər yetirdi. ¹⁷ Lakin onlar hakimlərə də qulaq asmadılar. Başqa allahlara sitayiş

etməklə Rəbbə xəyanət etdilər. Rəbbin əmrlərinə itaət edən atalarına bənzəmədilər və tezliklə ata-babaları gedən yoldan azdılar. ¹⁸Rəbb onlar üçün hakimlər yetirdi və Özü də hakimlərlə oldu. Hakimlərin ömrü boyunca Rəbb İsraililəri düşmənlərin əlindən qurtarırdı. Ona görə ki onları əzənlərin və sıxışdıranların üzündən nalə çəkdikləri zaman Rəbbin xalqa rəhmi gəlirdi. ¹⁹Hər hansı hakim öləndən sonra xalq yenə başqa allahlara sitayiş etməklə, onlara qulluq edib səcdə etməklə atalarından daha betər olurdu. Onlar bu əməllərindən, bu inadkarlıqlarından əl çəkmədi. ²⁰Ona görə də Rəbbin İsraililərə qarşı qəzəbi alovlandı və dedi: «Madam ki bu millət Mənim atalarına əmr etdiyim əhdi pozub sözümə qulaq asmadı, ²¹Mən də Yeşua vəfat edəndə bu torpaqlarda saxladığı millətlərin heç birini daha onların qarşısından qovmayacağam. ²²Ataları kimi bu yolla gedib-getməyəcəklərini görmək üçün İsraililəri bu millətlər vasitəsilə sınaqdan keçirəcəyəm». ²³Rəbb bu millətlərin həmin torpaqlarda qalmasına izin verdi. Onları Yeşuaya təslim etməyərkən dərhal qovmadı.

Hakimlər 3

Kənan torpağında qalan millətlər

¹Rəbb Kənan döyüşlərindən heç birini görməyən İsraililəri sınamaq istədi. ²İsrail övladlarının nəsilərindən əvvəldən döyüşə bilməyənlərin hamısına döyüş təlimi vermək üçün Rəbbin ölkədə saxladığı millətlər bunlar idi: ³Beş Filişt ağası, bütün Kənanlılar və Sidonlular, eləcə də Baal-Xermon dağından Xamat keçidinə qədər Livan dağlarında yaşayan Xivlilər. ⁴Onları orada Rəbb ona görə saxladı ki, İsraililəri sinasın və Musa vasitəsilə atalarına verdiyi əmrlərə necə itaət edib-etməyəcəklərini öyrənsin. ⁵Beləliklə, İsrail övladları Kənanlılar, Xetlilər, Emorlular, Perizlilər, Xivlilər və Yevuslular arasında yaşadı. ⁶İsrail övladları onların qızlarından özlərinə arvad aldı, öz qızlarını da onların oğullarına verdi və onların allahlarına sitayiş etdi.

Birinci hakim Otniel

⁷Beləliklə, İsrail övladları Rəbbin gözündə pis olan işlər gördülər. Onlar özlərinin Allahu Rəbbi unudaraq Baal və Aşera bütələrinə sitayiş etdilər. ⁸Ona görə də Rəbbin qəzəbi İsraililərə qarşı alovlandı və onları Aram-Naharayim padşahı Kuşan-Rişatayimə təslim etdi. İsrail övladları səkkiz il Kuşan-Rişatayimə tabe oldu. ⁹İsrail övladları Rəbbə fəryad edəndə Rəbb də onlar üçün bir xilaskar yetirdi. Xilaskar Kalevin kiçik qardaşı olan Qenazın oğlu Otniel idi. O, İsrail övladlarını əsarətdən xilas etdi. ¹⁰Rəbbin Ruhu Otnielin üzərinə endi. O, İsrailin hakimi oldu və döyüşə çıxdı. Rəbb Aram-Naharayim padşahı Kuşan-Rişatayimi Otnielə təslim etdi. O, Kuşan-Rişatayimdən daha güclü oldu. ¹¹O dövrdə ölkə qırx il rahat yaşadı. Sonra Qenazın oğlu Otniel öldü.

Ehudun hakimliyi

¹²İsrail övladları yenə də Rəbbin gözündə pis olan işləri gördülər. Rəbb də Moav padşahı Eqlonu İsraililərə qarşı qaldıraraq qüvvətləndirdi. Çünki onlar Rəbbin gözündə pis olan işləri görmüşdülər. ¹³Moav padşahı Eqlon Ammon və Amaleq övladlarını öz yanına toplayaraq İsraililəri məğlub edib Xurma şəhərini aldı. ¹⁴Beləliklə, İsrail övladları Moav

padşahı Eqlona on səkkiz il tabe oldu. ¹⁵Lakin İsrail övladları Rəbbə fəryad edəndə Rəbb Binyaminli Geranın oğlu solaxay Ehudu bir xilaskar kimi onlara yetirdi. İsrail övladları Moav padşahı Eqlona Ehad vasitəsilə xərac göndərdi. ¹⁶Ehud özünə uzunluğu bir qulac olan ikiəğizli xəncər düzəltdi və onu paltarının altında sağ buduna bağladı. ¹⁷Ehud xəracı Moav padşahı Eqlona təqdim etdi. Eqlon isə çox tosqun adam idi. ¹⁸Ehud xərac təqdimini bitirəndən sonra hədiyyə gətirən adamları geri göndərdi. ¹⁹Amma özü Qılqalın yaxınlığındakı daş bütlərin yanından geriyyə qayıdıb padşaha dedi: «Ey padşah, sənə gizli sözlüm var». Padşah «sus» dedi. Onda yanında dayanan adamların hamısı eşiyə çıxdılar. ²⁰Ehud onun yanına gəldi. Padşah üst mərtəbədəki sərin otağında tənha qalırdı. Ehad ona dedi: «Allahdan sənə bir sözlüm var». Padşah kürsüsündən qalxdı. ²¹Ehad isə sol əlini uzadıb sağ buduna bağladığı xəncəri çıxarıb padşahın qarnına soxdu. ²²Xəncəri elə bərk vurmuşdu ki, tiyənin ardınca qəbzəsi də onun qarnına girmişdi və bağırsaqları yerə tökülmüşdü. Xəncərin tiyəsini isə piy tutmuşdu, çünki Ehad xəncəri padşahın qarnından çıxarmamışdı. ²³Ehad eyvana çıxıb arxasınca yuxarıdakı otağın qapılarını örtüb qıfılladı. ²⁴O çıxanda padşahın qulları gəlib baxdılar. Yuxarı otağın qapısını qıfıllı görəndə dedilər: «Yəqin padşah yuxarı otaqda ayaqyoluna gedir». ²⁵Padşahı gözlədilər, lakin otağın qapısını açan olmadığına görə nigaran qaldılar. Sonra açar götürüb qapıları açanda gördülər ki, ağalarının meyiti yerə sərilib. ²⁶Onlar padşahı gözləyən zaman Ehad artıq aradan çıxmış və daş bütlərin yanından keçib Seiraya qaçmışdı. ²⁷O, İsrailə çatan kimi Efrayimin dağlıq bölgəsində şeypur çaldı və İsrail övladları onunla birgə dağlıq yerdən aşağı düşdülər. Ehad onların qabağında gedirdi. ²⁸Ehad İsraililərə dedi: «Ardımca gəlin, çünki Rəbb düşmənimiz olan Moavlıları sizə təslim etdi». İsrail övladları da Ehadun ardınca enib Moavlılara qarşı bütün İordan çayının keçidlərini bağladılar ki, heç kim keçə bilməsin. ²⁹O zamankı döyüşdə Moavlılardan on min nəfərə qədər qırıldı. Onların da hər biri qüvvətli bir igid idi və heç kim canını qurtara bilmədi. ³⁰Həmin gün Moav ölkəsi İsraililərə tabe oldu və İsrail ölkəsi səksən il rahat yaşadı.

Şamqarın hakimliyi

³¹Bundan sonra Anat oğlu Şamqar hakim oldu və o, altı yüz Filiştlini öküz payası ilə qıraraq İsraili xilas etdi.

Hakimlər 4

Devora və Barağın İsraili xilas etməsi

¹Ehad öləndən sonra İsrail övladları yenə də Rəbbin gözündə pis olan işlər gördülər. ²Buna görə də Rəbb onları Xasorda padşahlıq edən Kənan padşahı Yavinə təslim etdi. Yavinin ordu başçısı Sistra idi. O, Xarəşet-Haqqoyimdə yaşayırdı. ³İsrail övladları Rəbbə fəryad etdilər, çünki doqquz yüz dəmir döyüş arabasına malik olan Yavin iyirmi il idi ki, İsrail övladlarına zülm edib əziyyət verirdi. ⁴O vaxtlar Lappidotun arvadı peyğəmbər Devora İsraildə hakimlik edirdi. ⁵Bu qadın Efrayimin dağlıq bölgəsində Rama ilə Bet-El arasında olan Devoranın xurma ağacı altında yaşayırdı. İsrail övladları da hökm çıxarmaq üçün onun yanına qalxırdılar. ⁶Devora adam göndərüb Naftali bölgəsində Qedes şəhərindən Avinoam oğlu Barağı çağırıb dedi: «İsrailin Allahı Rəbb sənə əmr etdi ki, yanına Naftali və Zevulun övladlarından on min nəfər kişini alıb Tavor dağına aparasan.

⁷Mən də Yavinin ordu başçısı Sisranı və onun döyüş arabaları ilə əsgərlərini yolundan döndərib Qişon çayına – sənin yanına gətirəcəyəm və sənə təslim edəcəyəm». ⁸Baraq Devoraya dedi: «Əgər sən mənimlə bərabər getsən, mən də gedəcəyəm, yox, əgər mənimlə bir getməsən, mən də getməyəcəyəm». ⁹Devora dedi: «Mən mütləq sənə bir gedəcəyəm, amma bunu da bil ki, getdiyən yolun şöhrəti sənə olmayacaq, çünki Rəbb Sisranı bir qadına təslim edəcək». Devora ayağa qalxdı və Baraqla birgə Qedeşə getdi. ¹⁰Baraq Zevulun və Naftali övladlarını Qedeşə topladı və on min nəfər kişi onun ardınca getdi. Devora da Baraqla birgə yola düşdü. ¹¹Qenli Xever, Musanın qayını Xovavın nəslindən olan o biri Qenlilərdən ayrılmışdı. O, Qedeş yaxınlığında, Saanayimdəki palıd ağacının yanında öz çadırını qurmuşdu. ¹²Sisraya xəbər çatdı ki, Avinoam oğlu Baraq Tavor dağına çıxıb. ¹³Sisra doqquz yüz dəmir arabadan ibarət bütün döyüş arabalarını və yanındakı bütün xalqı Xaroşet-Haqqoyimdən Qişon çayına topladı. ¹⁴Devora Baraqa dedi: «Qalx, çünki Rəbbin Sisranı təslim etdiyi gün bu gündür. Sənə qarşında gedən Rəbb deyilmi?» Baraq da arxasınca gələn on min nəfər kişi ilə birgə Tavor dağından endi. ¹⁵Rəbb Sisranı və bütün döyüş arabaları ilə ordusunu Baraqla qarşısında qılıncdan keçirərək məğlub etdi. Sisra isə öz döyüş arabasından düşüb qaçdı. ¹⁶Baraq Xaroşet-Haqqoyimə qədər onların döyüş arabaları ilə ordusunu qovdu. Sisranın bütün ordusu qılıncdan keçirildi və heç kim sağ qalmadı. ¹⁷Sisra Qenli Xeverin arvadı Yaelin çadırına qaçdı, çünki Xasor padşahı Yavinlə Qenli Xever arasında sülh var idi. ¹⁸Yael Sisranı qarşılamaq üçün bayıra çıxıb dedi: «Gəl içəri, ağam, qorxma, bizə gəl». Sisra onun çadırına girdi və qadın onun üstünü kilimlə örtüdü. ¹⁹Sisra qadına dedi: «Susamışam, rica edirəm, mənə bir içim su ver». Qadın süd tuluğunu açıb ona süd içirdi və üstünü örtüdü. ²⁰Sisra qadına dedi: «Çadırın qapısında dayan, əgər bir adam gəlib səndən “Burada kimsə varmı?” deyə soruşsa, deyərsən ki, yox». ²¹Lakin Xeverin arvadı Yael əlinə bir çadır payası və bir də toxmaq götürüb yavaş-yavaş ona yaxınlaşdı. Sisra isə çox yorulduğundan dərin yuxuya getmişdi. Yael çadır payasını onun gicgahına zərblə elə vurdu ki, paya onun başından keçib yerə girdi və Sisra belə öldürüldü. ²²Bu vaxt Baraq Sisranın izinə düşmüşdü. Yael onun qarşısına çıxıb dedi: «Gəl, axtardığın adamı sənə göstərim». O, Yaellə birgə çadıra girəndə gördü ki, Sisra gicgahında paya ölüb yerə sərilmişdir. ²³Beləcə o gün Allah Kənan padşahı Yavini İsrail övladlarına tabe etdi. ²⁴İsrail övladlarının əli Kənan padşahı Yavinə qarşı get-gedə qüvvətləndi və axırda Kənan padşahı Yavini məhv etdi.

Hakimlər 5

Devora ilə Baraqla ilahisi

¹Həmin gün Devora və Avinoam oğlu Baraq bu ilahini oxudular: ²Başçılar İsraildə rəhbərlik edəndə,
Xalq özünü könüllü təqdim edəndə

Rəbbə alqış edin!

³Dinləyin, ey padşahlar! Qulaq asın, əmirilər!

Mən Rəbbi tərənnüm edəcəyəm,

İsrailin Allahu Rəbbə nəğmə söyləyəcəyəm!

⁴Ya Rəbb, Sən Seirdən çıxarkən, Edom çölündən keçərkən

Yer titrədi, göylər damdı.

Bəli, buludlardan sular axdı.

⁵Sina dağına sahib olan Rəbbin qarşısında,

İsrailin Allahu Rəbbin qarşısında

Dağlar titrədi.

⁶Anat oğlu Şamqar zamanında,

Həm də Yael zamanında

Karvanlar buraya gəlişini kəsdi,

Səyyahlar dolanbac yollarla getdi.

⁷Mən Devora ayağa qalxanadək,

İsraildə ana kimi meydana çıxanadək

İsraildə kəndlilər artıq yaşamırdı.

⁸İsraillilər yeni allahlar seçərkən

Döyüşlər darvazalardan keçdi.

O zaman qırx min İsraillinin əlində

Nə nizə, nə də ki qalxan göründü.

⁹Mənim könlüm İsrailə hökm edənlərdir,

Xalq içində özünü könüllü təqdim edənlərdir.

Rəbbə alqış edin!

¹⁰Bu nəğməni söyləyin, ey ağappaq eşşəklərə minənlər,

Ey əlvən xalılar üstündə əyləşənlər,

Ey bütün yoldan keçənlər!

¹¹Oxatanların səs-küyündən uzaqda,

Su çəkənlər arasında –

Orada Rəbbin zəfərlərindən,

İsraildəki igidlərin zəfərlərindən nəql ediləcək.

O zaman Rəbbin xalqı darvazalara endi.

¹²Oyan, ey Devora, oyan!

Oyan, ilahi oxu, oyan!

Ayağa qalx, ey Baraq!

Sən, ey Avinoam oğlu, gəl əsirlərini apar!

¹³O zaman sağ qalanlar əyanların yanına endi.

Rəbbin xalqı cəngavər tək yanıma endi.

¹⁴Amaleq soyundan olanlar Efrayimdən gəldi,

Sənin ardınca gələn xalq arasında Binyamin də var idi.

Makirdən əmirlər,

Zevulundan sərkərdə əsasını daşıyanlar gəldilər.

¹⁵İssakardakı ağalar Devora ilə gəldilər.

İssakar necədirsə, Baraq da elə idi,

Onun ardınca vadiyə hücum çəkirdilər.

Ruven qəbiləsinin bölmələri çaşıb qalmışdı.

¹⁶Çobanların sürülərinə çaldığı tütək səsini dinləmək üçün

Niyə ağıllar arasında qaldınız?

Ruven qəbiləsinin bölmələri çaşıb qalmışdı.

¹⁷Gilead xalqı İordan çayının o tayında qaldı.

Bəs niyə Dan gəmilərin yanında sakin oldu?

Aşer dənizlərin sahilində qaldı,

Öz limanlarında məskən saldı.

¹⁸Döyüş meydanının yüksək yerlərində, Zevulunla Naftali

Canlarını ölüm təhlükəsinə atan bir xalq oldu.

¹⁹O zaman padşahlar gəlib vuruşdular.

Taanakda, Megiddo suları kənarında

Kənan padşahları vuruşdular.

Nə gümüş, nə də qənimət alan oldu.

²⁰Ulduzlar göydən döyüşdü,

Sisraya qarşı öz dövrəsində döyüşdülər.

²¹Düşmənləri Qişon çayı apardı,

Qişon çayı coşub-daşandı.

Ey canım, sən qüvvətlə irəli get!

²²O zaman at dırnaqları vurdu o yerə damğalar,

Dördnala, dördnala qaçarkən köhlən atlar.

²³Rəbbin mələyi dedi: «Meroza lənət edin,

Onun xalqına ağır lənət söyləyin.

Çünki Rəbbin köməyinə,

Cəngavərlərə qarşı Rəbbin köməyinə gəlmədilər».

²⁴Qenli Xeverin arvadı Yael

Qadınlar arasında hamıdan artıq xeyir-dua alsın,

Çadırda yaşayan qadınlardan daha bəxtiyar olsun!

²⁵Su istəyəndə Sisra

Yael ona süd verdi.

Ağalara layiq bir camda ayran verdi.

²⁶Sol əlinə payanı,

Sağ əlinə isə işçi toxmağını götürdü,

Onlarla Sisranı vurdu, başını əzdi.

Sındırıb gicgahlarını, deşib yerə keçirdi.

²⁷O yıxılıb ayaqlar altına sərildi,

Yerə döşəndi,

O yıxılıb ayaqlar altına sərildi,

Yıxıldığı yerə sərilib öldü.

²⁸Sisranın anası məhəccər arxasından,

Pəncərədən nigaran-nigaran baxıb çıxırdı:

«Nə üçün onun döyüş arabası bu qədər gecikir?

Döyüş arabalarının səsi axı niyə ləngiyir?»

²⁹Müdrük əsilzadə xanımlar ona cavab verirdi,

O da öz-özünə təkrar-təkrar deyirdi:

³⁰«Bəlkə qənimət malını tapıb bölüşdürürlər,

Yəqin ki hər igidə bir-iki qız düşür.

Sisraya talan malından düşür əlvan geyimlər,

Bəli, talan malından naxışlı əlvan geyimlər.

Qarət etdiklərinin içindən tapıb bölüşdürürlər,

Talançıların boyunları üçün

İki tərəfdən əlvən naxışlı geyimlər».

³¹Ya Rəbb, bütün düşmənlərin belə yox olur.

Amma səni sevənlər qüdrəti ilə doğan günəş kimi olur!

Bundan sonra ölkə qırx il rahat yaşadı.

Hakimlər 6

Rəbbin Gideona çağırışı

¹İsrail övladları yenə də Rəbbin gözündə pis işlər gördülər və Rəbb də onları yeddi il Midyanlılara təslim etdi. ²Midyanlıların güclü əli İsraililərin əleyhinə qalxdı və Midyanlıların üzündən İsrail övladları özləri üçün dağlarda sığınacaq yerləri, mağaralar və qalalar qurdular. ³İsraililər əkin əkəndə Midyanlılar, Amaleqlilər və şərq xalqları gəlib İsrailə hücum edirdi. ⁴İsraildə ordugah quraraq Qəzzəyə çatana qədər torpağın məhsullarını məhv edirdilər. İstər qoyun, istər öküz, istərsə də eşşək olsun, İsraililərə dolanmaq üçün heç nə qoymazdılar. ⁵Çünki onlar öz heyvanları və çadırları ilə çıxırdılar. Gələndə isə çəyirtkə kimi o qədər çox gəlirdilər ki, nə özlərinin, nə də dəvələrinin sayı-hesabı olmazdı. Onlar İsraili viran qoymaq üçün gəlirdilər. ⁶İsraililər Midyanlıların əlindən çox yoxsullaşdı. Ona görə də İsrail övladları Rəbbə fəryad qopardı.

⁷Midyanlıların əlindən İsrail övladları Rəbbə fəryad edəndə ⁸Rəbb İsrail övladlarına bir peyğəmbər göndərdi. O, İsraililərə belə dedi: «İsrailin Allahı Rəbb belə deyir: “Mən sizi Misirdən çıxardaraq köləlik diyarından qurtardım. ⁹Sizi Misirlilərin və bütün zülmkarların əlindən azad edərək onları qarşınızdan qovdum və torpaqlarını sizə verdim.

¹⁰Sizə dedim ki, Allahınız Rəbb Mənəm, torpağında yaşadığınız Emorluların allahlarına sitayiş etməyin. Siz isə Mənim sözümə qulaq asmadınız”». ¹¹Rəbbin mələyi gəlib Aviezerli Yoaşın Ofra şəhərindəki palıd ağacının altında durdu. Yoaş oğlu Gideon üzüm sıxılan yerdə Midyanlılardan gizlətdiyi taxılı döyürdü. ¹²Rəbbin mələyi ona görünüb dedi: «Ey cəsur cəngavər, Rəbb səninlədir». ¹³Gideon dedi: «Ah mənim ağam, əgər Rəbb bizimlədirsə, bəs bütün bu işlər başımıza niyə gəldi? Atalarımız “Rəbb bizi Misirdən çıxarmadı mı?” deyərək danışdıqları bütün möcüzələr görəsən indi harada qaldı? İndi Rəbb bizi atmışdır, ona görə də bizi Midyanlılara təslim edib». ¹⁴Rəbb ona tərəf çevrilib dedi: «Bu qüvvətinlə get, İsraili Midyanlıların əlindən qurtar. Səni göndərən Mən deyiləmmi?» ¹⁵Gideon ona dedi: «Ey Xudavənd, İsraili mən necə qurtarım? Mənim nəslim Mənaşşe qəbiləsində ən zəif nəsilidir, mən də atamın evində ən kiçiyəm». ¹⁶Rəbb ona dedi: «Mən mütləq səninlə olacağam və sən də Midyanlıların hamısını bir nəfər kimi qıracaqsan». ¹⁷Gideon dedi: «Əgər indi Sənin gözündə lütf tapmışamsa, mənə bir əlamət göstər, bilim ki, mənimlə danışan Rəbdir. ¹⁸Rica edirəm, mən sənin yanına qurbanımı gətirib təqdim edəndə qədər buradan getmə». Rəbb Gideona dedi: «Sən geri qayıdana qədər Mən burada gözləyirəm». ¹⁹Gideon içəri girdi. Bir oğlaq kəsib bir efa undan mayasız çörəklər bişirdi və əti səbətə qoydu, ətin suyunu isə qazana tökdü. Sonra onları

palıd ağacının altına – Rəbbin yanına gətirib Ona təqdim etdi. ²⁰Allahın mələyi ona dedi: «Əti və mayasız çörəkləri götür, bu payanın üstünə qoy və ətin suyunu da oraya tök». Gideon belə də etdi. ²¹Rəbbin mələyi əlində olan əsanın ucunu oraya uzadıb ətlə mayasız çörəklərə toxunanda qayadan alov çıxdı və ətlə mayasız çörəkləri udub yox etdi. Sonra Rəbbin mələyi onun gözü önündəcə qeyb oldu. ²²Gideon Onun Rəbbin mələyi olduğunu anlayıb dedi: «Ay aman, ya Xudavənd Rəbb! Mən Sənin mələyinin sifətini gördüm». ²³Rəbb ona dedi: «Salamat qal, qorxma, ölməyəcəksən». ²⁴Gideon orada Rəbbə bir qurbangah düzəltdi və onun adını Yahve-Şalom qoydu. Bu qurbangah bu günə qədər Aviezerlilərin Ofra şəhərindədir. ²⁵Həmin gecə Rəbb Gideonu dedi: «Get, atanın ikinci yeddiillik buğasını götür. Sonra get, atanın Baal bütünə düzəltdiyi qurbangahı dağıt və yanındakı Aşera bütünü kəs. ²⁶Bu təpənin başında Allahın Rəbbə layiq qurbangah düzəlt. Sonra kəsdiyən Aşeranın ağac bütünə od vuraraq götürdüyün ikinci buğanı yandırma qurbanı olaraq təqdim et». ²⁷Gideon qulluqçularından on nəfəri özü ilə götürüb Rəbbin tapşırığı kimi etdi. Lakin atasının ev xalqından və şəhər sakinlərindən qorxdığı üçün işi gündüz deyil, gecə etdi. ²⁸Şəhər sakinləri səhər tezdən qalxıb gördülər ki, Baal qurbangahı tamamilə dağıdılıb və yanındakı Aşera bütü kəsilib. Qurulan yeni qurbangah üzərində isə ikinci buğa yandırma qurbanı olaraq təqdim olunub. ²⁹Adamlar bunu görüb bir-birlərinə dedilər: «Görəsən bu işi kim görüb?» Onlar bunu araşdırandan sonra bildilər ki, bu işi görən Yoaşın oğlu Gideondur. ³⁰Şəhər sakinləri Yoaşa dedilər: «Oğlunu buraya gətir ki, öldürülsün. Çünki o, Baalın qurbangahını dağıdıb, yanındakı Aşera bütünü isə kəsib». ³¹Yoaş ona qarşı çıxanların hamısına belə dedi: «Bu Baal bütünün əvəzinə sizmi mübarizə aparacaqsınız? Ya sizmi onu qurtaracaqsınız? Baal üçün mübarizə aparan səhərə qədər öləcək. Əgər o, həqiqətən, allahdırsa, onun qurbangahını dağıdan adamla qoy özü mübarizə aparsın». ³²Bundan sonra «qoy Baal onunla özü mübarizə aparsın, çünki o, Baalın qurbangahını dağıdıb» deyərək Gideonun adını Yerub-Baal qoydular. ³³Bu vaxt bütün Midyanlılar, Amaleqlilər və şərq xalqları bir yerə yığılaraq İordan çayını keçib İzreel vadisində ordugah qurdular. ³⁴Gideonun üzərinə Rəbbin ruhu endi və o, şeypur çalıb Aviezerliləri öz yanına yığdı. ³⁵O bütün Menaşşeyə qasidlər göndərdi və onları da öz yanına yığdı. Sonra Aşerə, Zevuluna və Naftaliyə qasid göndərdi. Onlar qasidləri qarşılamağa çıxdılar. ³⁶Gideon Allaha dedi: «Söz verdiyin kimi İsraili mənim əlimlə qurtaracaqsansa, ³⁷qoy mən xırmanın üstünə qoyundan qırılan yun qoyum. Əgər şəh yalnız yunu isladarsa, torpaq isə quru qalarsa, onda biləcəyəm ki, Sən dediyin kimi İsraili mənim əlimlə qurtaracaqsan». ³⁸Belə də oldu. Gideon ertəsi gün tezdən qalxıb yunu sıxdı. Yundan bir kasa dolu su çıxartdı. ³⁹Sonra Gideon Allaha dedi: «Qoy mənə qarşı qəzəbin alovlanmasın, yenə bir ricam var. Bu yunla bir də bu işi sınamaq istəyirəm. İndi də qoy yalnız bu yun quru qalsın və bütün yer şəhlə islanmış olsun». ⁴⁰Allah o gecə belə də etdi. Bütün torpaq şəhə büründü, qırılmış yun isə quru qaldı.

Hakimlər 7

Gideonun Midyan üzərində qələbəsi

¹Yerub-Baal, yəni Gideon və onunla bərabər bütün xalq tezdən durub Xarod çeşməsinin başında ordugah qurdu. Midyan ordugahı isə onların şimal tərəfində More təpəsinin yanındakı vadidə idi. ²Rəbb Gideonu dedi: «Yanımda olan xalqın sayı çoxdur, ona görə Midyanlıları onlara təslim etməyirəm. Çünki İsraililər Mənim qarşımda “öz əlimlə özümü

qurtardım” deyib öyünəcək. ³ İndi sən xalqa bunu eşitdirib de: “Kim qorxudan əsirsə, Gilead dağından geri qayıtsın”. Xalqdan iyirmi iki min nəfəri geri qayıtdı, on min nəfəri qaldı. ⁴ Rəbb Gideon dedi: «Xalqın sayı yenə də çoxdur, onları su kənarına endir və orada adamları sənin üçün ələkdən keçirəcəyəm. “Bu səninlə gedəcək” dediyim adam səninlə gedəcək və “bu səninlə getməyəcək” dediyim bütün adamlar isə getməyəcək».

⁵ Gideon xalqı su kənarına endirəndə Rəbb ona dedi: «Suyu it kimi dili ilə içənlərin hamısını bir tərəfə, su içmək üçün dizüstə oturanların hamısını isə o biri tərəfə ayırub yığarsan». ⁶ Əllərini ağızlarına aparıb suyu dili ilə içənlərin sayı üç yüz nəfər oldu. Lakin xalqın qalan hissəsi su içmək üçün dizüstə yerə oturdu. ⁷ Rəbb Gideon dedi: «Sizi dili ilə su içən bu üç yüz nəfərlə qurtaracağam və Midyanlıları sənə təslim edəcəyəm. Qoy xalqın qalan hissəsi öz yerinə qayıtsın». ⁸ Bu üç yüz adam xalqın azuqəsini və şeypurlarını əlindən aldı. Gideon qalan İsraililərin hamısını bir nəfər kimi öz evlərinə göndərdi və üç yüz nəfəri yanında saxladı. Midyan ordugahı Gideonun olduğu yerin aşağısındakı vadidə idi. ⁹ O gecə Rəbb ona dedi: «Qalx, Midyan ordugahına en, çünki onları sənə təslim edirəm. ¹⁰ Əgər ordugaha enməyə qorxursansa, nökrin Pura ilə bərabər en. ¹¹ Orada sən onların söhbətini eşidəcəksən, onda qüvvət alıb ordugaha enərsən». O zaman Gideon və nökrü Pura ordugahın kənarında olan silahlı adamların yanına endilər. ¹² Vadiyə yığılan Midyanlılar, Amaleqlilər və bütün şərq xalqlarının sayı çəyirtkə qədər çox idi. Dəvələrinin isə dəniz sahilindəki qum qədər sayı-hesabı yox idi. ¹³ Gideon gəlib gördü ki, bir nəfər yoldaşına öz yuxusunu danışır və belə deyir: «Bax yuxumda görmüşəm ki, arpa unundan bişirilmiş bir yumru çörək yuvarlanaraq Midyan ordugahına girib çadıra çatdı, çadırı vurub yıxaraq alt-üst etdi və çadır yerə sərildi».

¹⁴ Yoldaşı ona cavab verdi: «Bu İsraili Yoaş oğlu Gideonun qılıncından başqa bir şey deyil. Allah Midyanı və bütün ordugahını ona təslim edib». ¹⁵ Gideon yuxu danışan adamın hekayəsini və yozumunu eşidəndə Allaha səcdə qıldı və İsrail ordugahına qayıdıb dedi: «Qalxın, çünki Rəbb Midyan ordusunu bizə təslim edib». ¹⁶ Yanında olan üç yüz nəfəri üç dəstəyə ayırdı. Hamısının əlinə şeypurlar, boş dolçalar və dolçanın içində məşəllər verdi. ¹⁷ Onlara tapşırırdı ki, «mənə baxın, mən necə edirəmsə, siz də elə edin. Bax mən ordugahın kənarına çatan zaman nə etsəm, siz də elə edin. ¹⁸ Mən və mənimlə bərabər olanların hamısı şeypur çalan kimi siz də ordugahın bütün ətrafında şeypurlarınızı çalın və “Rəbb üçün və Gideon üçün!” deyə bağırın». ¹⁹ Gideonla yanında olan yüz nəfər kişi orta növbəsinin başlanğıcında – növbətçilər təzə dəyişən zaman ordugahın kənarına çatdılar. Onlar şeypurlarını çalıb əllərindəki dolçaları qırdılar. ²⁰ Üç dəstə də şeypur çalıb dolçaları qırdı, sol əllərində məşəl, sağ əllərində isə çaldıqları şeypuru tutub «Rəbbin və Gideonun qılıncı!» deyə bağırdılar. ²¹ Ordugahın ətrafında hamı öz yerində dayandı və bütün Midyan ordusuna vurnuxma düşdü. Onlar bağıra-bağıra qaçdılar. ²² Üç yüz nəfər şeypur çalanda Rəbb düşmən ordugahındakıların qılıncını bir-birinə qarşı qaldırdı. Düşmən ordusu Sereraya doğru – Bet-Şittaya qədər, Tabbatin yanında olan Avel-Mexola sərhədinə qədər qaçdı. ²³ Naftalidən, Aşerdən və bütün Menaşşedən çağırılmış İsraililər Midyanlıları qovdular. ²⁴ Gideon bütün Efrayimin dağlıq bölgəsinə qasid göndərüb dedi: «Enin, Midyanlılara hücumla keçin. Onların yolunu kəsmək üçün Bet-Baraya qədər İordan çayının sularını tutun». Bütün Efrayimlilər yığılıb Bet-Baraya qədər İordan çayının sularını tutdular. ²⁵ Sonra iki Midyan başçısı Orevlə Zeevi tutdular. Orevi Orev qayasında, Zeevi isə Zeev üzüksıxanında öldürdülər. Midyanlıları qovdular və İordan çayını keçərək Orevlə Zeevin başlarını Gideonla gətirdilər.

Hakimlər 8

Efrayimin qısqanlığı

¹Efrayimlilər Gideonə dedilər: «Bu nə işdir başımıza gətirdin? Midyanlılarla döyüşə gedəndə niyə bizi çağırmadın?» Bundan ötrü onunla kəskin mübahisə etdilər. ²Gideon onlara dedi: «Axı sizin gördüyünüz işlərin yanında indi gördüyüm bu iş nədir ki? Efrayimin üzüm başaqları Aviezerin üzüm bağının məhsullarından yaxşı deyilmi?» ³Midyan başçıları olan, Orevi və Zeevi Allah sizə təslim etdi. Axı sizin gördüyünüz işlərin yanında mən nə edə bilmişəm?» Bunu deyəndən sonra Efrayimlilərin ona olan qəzəbi yatdı. ⁴Gideon İordan çayına çatdı, özü və yanındakı üç yüz nəfərlə bərabər çayı keçdilər. Onlar yorulmaqlarına baxmayaraq düşmənləri təqib etməkdə davam edirdilər. ⁵O gəlib Sukkot adamlarının yanına çataraq dedi: «Rica edirəm, arxamca gələn adamlara bir parça çörək verin, çünki taqətdən düşüblər. Mən isə Midyan padşahları Zevah və Salmunnanın ardınca qaçıram». ⁶Sukkot başçıları ona dedilər: «Zevah və Salmunnanın biləyi indi sənin əlindədir ki, sən döyüşçülərinə çörək verək?» ⁷Gideon onlara dedi: «Elə buna görə sizə deyirəm ki, Rəbb Zevah və Salmunnanı mənə təslim edəndə çölün tikanları və kolları ilə ətinizi didəcəyəm». ⁸Oradan gəlib Penuelə çıxdı və oradakılardan da eyni şeyi istədi. Sukkot sakinləri necə ona cavab vermişdilsə, Penuel sakinləri də ona elə cavab verdilər. ⁹Gideon Penuel sakinlərinə isə belə dedi: «Sağ-salamat geriye qayıtdığım zaman bu qülləni dağıdacağam». ¹⁰Zevahla Salmunna və bütün şərq xalqlarının ordusundan sağ qalan təxminən on beş min nəfərlik bir ordu Qarqorda idi. Onların ordusundan yüz iyirmi min qılınc gəzdirən adam yerə sərilmişdi. ¹¹Gideon Novah və Yoqbohanın şərqindən – köçərilərin yolundan keçərək laqeyd dayanan düşmən ordugahına hücum etdi. ¹²Zevah və Salmunna qaçdı. Gideon isə onları təqib etdi. O, Midyanın iki padşahı Zevahla Salmunnanı tutub bütün ordunu məğlub etdi. ¹³Yoaş oğlu Gideon Xeres keçidi ilə döyüşdən qayıtdı. ¹⁴Sukkot sakinlərindən bir cavanı tutub ondan söz aldı. O da ona Sukkot başçısı olan yetmiş yeddi ağsaqqalın adını yazıb verdi. ¹⁵Gideon Sukkot sakinlərinin yanına gəlib dedi: «“Zevah və Salmunnanın biləyi sənin əlindədir ki, sən yorğun adamlarına çörək verək?” deyərək mənə əl salırdınız. Budur, bu da Zevah və Salmunna!» ¹⁶Sonra o, şəhər ağsaqqallarını topladı və Sukkot sakinlərini çöl tikanları və kollarla döyərək tənbeh etdi. ¹⁷Bundan sonra da gəlib Penuel qülləsini dağıtdı və şəhərin sakinlərini qırdı. ¹⁸Gideon Zevah ilə Salmunnaya dedi: «Tavorda öldürdüyünüz adamlar necə adamlar idi?» Onlar dedilər: «Hamısı sən kimi padşah oğullarına oxşayırdı». ¹⁹Gideon dedi: «Onlar mənim qardaşlarım, anamın oğulları idi. Var olan Rəbb haqqı, əgər siz onları sağ buraxsaydınız, mən də sizi öldürməzdim». ²⁰İlk oğlu Yeterə dedi: «Qalx onları öldür». Lakin oğlan qılıncını çəkmədi, çünki hələ cavan olduğuna görə qorxurdu. ²¹Zevah və Salmunna dedilər: «Dur, bizi sən vur, çünki kişi güclü olar». Gideon qalxıb Zevahla Salmunnanı öldürdü və sonra onların dəvələrinin boyunlarından asılan ayparalarını götürdü.

Gideonun efodu

²²İsraillilər Gideonə dedilər: «Sən, oğlun və nəvən bizə hakimlik edin. Çünki bizi Midyanın əlindən sən qurtardın». ²³Gideon onlara dedi: «Nə mən sizin üstünüzdə hakimlik edəcəyəm, nə də oğlum. Sizə hökmranlığı Rəbb edəcək». ²⁴Sonra Gideon

onlara dedi: «Ancaq sizdən bir ricam var ki, götürdüyünüz talan malından hər kəs mənə bir sırğa versin». Çünki düşmənlər İsmaili olduqları üçün qızıl sırğa taxırdılar. ²⁵Onlar Gideona dedilər: «Bunu məmnuniyyətlə verərik». Onlar yerə bir paltar sərdilər və hamı talan malından götürdüyü sırğaları bu paltarın üstünə atdı. ²⁶Ayparalardan, boyunbağılardan, Midyan padşahlarının əynindəki tünd qırmızı paltarlardan və dəvələrin boynundakı zəncirlərdən əlavə bu qızıl sırğaların çəkisi min yeddi yüz şekel gəlirdi. ²⁷Gideon onlardan bir efod düzəltdi və onu öz şəhərində Ofrada qoydu. Bundan sonra bütün İsraililər orada bu efoda səcdə etməklə Rəbbə xəyanət etdilər. Bu efod Gideon və onun külfəti üçün tələ oldu. ²⁸Midyanlılar İsrail övladlarına tabe olub bir daha başlarını qaldıra bilmədilər. Gideonun dövründə ölkə qırx il rahat yaşadı.

Gideonun, yəni Yerub-Baalın ölümü

²⁹Yoaş oğlu Yerub-Baal qayıdıb yenə öz evində yaşadı. ³⁰Onun belindən gələn yetmiş oğlu var idi, çünki arvadı çox idi. ³¹Şekemdə olan cariyəsi də ona bir oğul doğdu və Yerub-Baal onun adını Avimelek qoydu. ³²Yoaş oğlu Gideon uzun və yaxşı ömür sürüb öldü. O, Aviezerlilərin Orfa şəhərində atası Yoaşın məqbərəsində dəfn olundu. ³³Gideonun vəfatından sonra İsrail övladları yenə də Baal bütələrinə sitayiş edərək Rəbbə xəyanət etdilər. Onlar Baal-Beriti özlərinə allah etdilər. ³⁴İsrail övladları ətraflarındakı bütün düşmənlərinin əlindən onları azad edən özlərinin Allahı Rəbbi yada salmadılar. ³⁵Yerub-Baalın, yəni Gideonun İsraililərə etdiyi bütün xeyirxahlığın əvəzinə onun nəslilə yaxşı rəftar etmədilər.

Hakimlər 9

Gideonun oğlu Avimelekin Şekemdə hökmranlığı

¹Yerub-Baalın oğlu Avimelek Şekemə, dayılarının yanına getdi. Onlara və bütün ana nəslinə belə dedi: ²«Rica edirəm, bütün Şekem başçılarına bunu eşitdirib deyin: “Sizin üçün hansı yaxşıdır, Yerub-Baalın yetmiş oğlu sizə hakimlik etsin, yoxsa bir nəfər? Unutmayın ki, mən sizin sümüyünüzdən və ətinizdənəm”». ³Dayıları onun söylədiyi bu sözləri bütün Şekem əhalisinə çatdırdı. Bundan sonra onların da könülləri Avimelekə meyl etdi və «o bizim soydaşımızdır» dedilər. ⁴Ona Baal-Beritin ibadət evindən yetmiş şekel gümüş verdilər. Avimelek isə özünə muzdla yaramaz və macəraçı adamlar tutdu. Onlar Avimelekin ardınca getdilər. ⁵Avimelek Ofraya – öz ata evinə gəldi və qardaşları Yerub-Baalın yetmiş oğlunu bir daş üstündə öldürdü. Təkcə Yerub-Baalın kiçik oğlu Yotam sağ qalmışdı, ona görə ki gizlənmə bilmişdi. ⁶Bütün Şekem və Bet-Millo əhalisi toplaşaraq gedib Şekemdə daş sütunun yanındakı palıd ağacının yaxınlığında Avimeleki padşah elan etdi. ⁷Bu xəbər Yotama çatanda o gedib Gerizim dağının təpəsində durdu və bərkədən çıxır onlara belə dedi: «Ey Şekem sakinləri, mənə dinləyin ki, Allah da sizi dinləsin. ⁸Günlərin bir günündə bütün ağaclar özləri üçün padşah məsh etməkdən ötrü gedib zeytun ağacına dedilər: “Bizim padşahımız ol”. ⁹Zeytun ağacı dedi: “Allahın və insanın şərəfi üçün məndən alınan yağı ataraq ağacların üstündəmi sallanıb qalım?” ¹⁰Sonra ağaclar əncir ağacına dedilər: “Gəl sən bizə padşah ol”. ¹¹Əncir ağacı onlara dedi: “Şirinliyimi və gözəl meyvələrimi ataraq ağacların üstündəmi sallanıb qalım?” ¹²Bu dəfə ağaclar üzüm tənəyinə dedilər: “Gəl sən bizə padşah ol”. ¹³Üzüm tənəyi isə

onlara dedi: “Allahı və insanları sevindirən təzə şərablarımı ataraq ağacların üstündəmi sallanıb qalım?”¹⁴Nəhayət, bütün ağaclar gəlib yabanı göyəmə dedilər: “Gəl sən bizə padşah ol”.¹⁵Yabanı göyəm dedi: “Əgər, həqiqətən, siz məni özünüzdə padşah olaraq məsh edirsinizsə, gəlin mənim kölgəmə sığının. Belə olmazsa, qoy yabanı göyəmədən alov çıxınsın və Livanın sidr ağaclarını yandırıb-yaxsın”.¹⁶Baxın Avimeleki padşah etməkdə haqq niyyət və doğruluqla iş gördünüzmü? Siz Yerub-Baala və onun nəslinə qarşı yaxşı iş gördünüzmü? Münasibətiniz atama layıqdirmi?¹⁷AXI atam sizin üçün döyüşdü və öz canını təhlükəyə atıb sizi Midyanın əlindən qurtardı.¹⁸Siz isə bu gün atamın nəslinin əleyhinə çıxıb yetmiş oğlunu bir daş üstündə öldürdünüz və sonra cariyəsindən olan oğlu Avimeleki Şekem əhalisinin padşahı etdiniz, çünki o sizin soydaşınızdır.¹⁹Əgər bu gün Yerub-Baalla onun nəslini üçün haqq niyyətlə və doğruluqla rəftar etdinizsə, onda bu Avimeleklə sevinin və qoy o da sizinlə sevinin.²⁰Yoxsa qoy Avimelekdən alov çıxıb Şekem başçılarını və Bet-Millo əhalisini yox etsin, onlardan da od çıxıb Avimeleki yox etsin». ²¹Yotam qaçıb aradan çıxdı və Beerə getdi. Qardaşı Avimelekdən qorxduğu üçün orada qaldı.

Şekemlə Avimelek arasında münaqişə

²²Avimelek üç il İsrail üzərində başçılıq etdi. ²³Sonra Allahın izni ilə Avimeleklə Şekem əhalisinin arasına şər ruh girdi və onlar Avimelekə xəyanətlə yanaşdılar. ²⁴Bu ona görə baş verdi ki, həm Avimelek Yerub-Baalın yetmiş oğluna qarşı etdiyi günahın cəzasını çəksin, həm də Avimelekdən və onu bu qətlə sövq edən Şekem əhalisindən tökdükləri qanların qisası alınsın. ²⁵Şekem əhalisi dağların başında Avimelekə qarşı pusqu qurub yolda yanlarından keçənlərin hamısını soyurdular. Bunu Avimelekə xəbər verdilər. ²⁶Evedin oğlu Qaal və qardaşları gəlib Şekemdə məskunlaşdılar. Şekem əhalisi də ona etimad göstərdi. ²⁷Onlar çölə, bağlara gedib üzüm yığdılar. Sonra bu üzümləri əzib şənlik qurdular və öz allahlarının ibadətərinə gedərək yeyib-içib Avimelekə lənət oxudular. ²⁸Eved oğlu Qaal dedi: «Avimelek kimdir ki, biz Şekem sakinləri ona xidmət edək? Yerub-Baalın oğlu deyilmi? Onun müavini də Zevul deyilmi? Gəlin Şekemin atası Xamorun adamlarına xidmət edin! AXI nəyə görə biz Avimelekə xidmət etməliyik?» ²⁹Kaş bu xalq mənim əlimdə olaydı! O zaman Avimeleki qovardım». Sonra Qaal Avimelekə dedi: «Ordunu yığ, meydana çıx!» ³⁰Şəhər başçısı Zevul Evedin oğlu Qaalın bu sözlərini eşidəndə qəzəbdən alışıb yandı. ³¹Hiylə işlədərək Avimelekin yanına qasidlər göndərərək dedi: «Budur, Eved oğlu Qaal ilə qardaşları Şekemə gəlib şəhəri sənə əleyhinə qaldırırlar. ³²İndi sən və adamların bu gecə qalxıb çöldə pusquda durun. ³³Şəhər açılanda günəş doğar-doğmaz qalxıb şəhərə hücum edərsən. Bax Qaal ilə adamları sənə qarşı çıxarkən əlindən gələni et». ³⁴Avimeleklə adamları gecə ikən qalxdılar və dörd dəstə olub Şekemin yaxınlığında pusquda durdular. ³⁵Eved oğlu Qaal çıxıb şəhər darvazasının giriş yerində duranda Avimelek və adamları pusqudan çıxdılar. ³⁶Qaal onları görüb Zevula dedi: «Bax dağların təpəsindən bir dəstə xalq enir». Zevul ona dedi: «Gördüyün dağların kölgəsidir, adamlara oxşadırsan». ³⁷Qaal sözünə davam edərək dedi: «Bax ölkənin orta hissəsindən xalq enir. Gələcəyideyənlər palıdı yolundan da bir dəstə gəlir». ³⁸O zaman Zevul ona dedi: «“Avimelek kimdir ki, biz ona xidmət edək” deyə lovğalanan dilin haradadır? Həqarətlə baxdığın xalq bu xalq deyilmi? İndi meydana çıx, onunla döyüş». ³⁹Qaal Şekem əhalisinin qabağına çıxıb Avimeleklə döyüşdü. ⁴⁰Avimelek onu qovdu, Qaal onun qabağından qaçdı. Adamların çoxu

yaralanaraq darvazanın giriş yerinə qədər yerə sərildi. ⁴¹Avimelek Arumada yaşadı. Zevul isə Qaal ilə qardaşlarını Şekemdə yaşamağa qoymayıb qovdu. ⁴²Ertəsi gün Şekem xalqı çölə çıxanda bu barədə Avimelekə xəbər verildi. ⁴³O, ordusunu götürüb üç dəstəyə ayırdı və onlar çöldə pusqu qurub güddülər. Avimelek xalqın şəhərdən çıxdığını görəndə qalxıb hücumu keçdi. ⁴⁴Avimeleklə dəstəsi cəld irəli keçərək şəhər darvazasının girişində dayandılar. O biri iki dəstə isə çöldəki xalqın üstünə düşüb onları qırdı. ⁴⁵Avimelek bütün günü şəhərə hücum edərək şəhəri aldı. Orada olan adamları qırdı, şəhəri viran edib yerinə duz əkdı. ⁴⁶Şekemin qülləsindəki adamlar bunu eşidəndə El-Berit məbədinin qalmasına girdilər. ⁴⁷Bütün Şekem qülləsindəkilərin oraya yığıldığını Avimelekə xəbər verdilər. ⁴⁸Avimelek bütün adamları ilə bərabər Salmon dağına çıxdı. Əlinə balta götürüb ağacdən bir budaq kəsdi və onu çiyinlərinin üstünə qoyub yanındakı xalqa belə dedi: «Cəld olun, mən necə edirəmsə, siz də elə edin». ⁴⁹Bütün xalq bir-bir budaqları kəsərək Avimelekin arxasınca getdi və budaqları qalanın ətrafında qoyub od vurdu. Şekem qülləsindəki adamlardan minə qədər kişi və qadın yanaraq öldü. ⁵⁰Avimelek Tevesə getdi və oranı mühasirə edib aldı. ⁵¹Şəhərin ortasında möhkəm bir qüllə var idi. Bütün şəhər əhalisi – kişi və qadınlar qülləyə qaçaraq qapını arxalarınca bağlayıb qüllənin başına çıxdılar. ⁵²Avimelek gəlib qülləyə hücum etdi. Oraya od vurmaq üçün qüllənin qapısına yaxınlaşdı. ⁵³Onda bir qadın dəyirmanın üst daşını Avimelekin başına tullayaraq kəlləsini əzdi. ⁵⁴Avimelek tez silah daşıyan gənc nökerini çağıraraq dedi: «Çək qılıncını, mənə öldür. Qoy mənim üçün deməsinlər ki, onu bir arvad öldürdü». Nöker qılıncı ilə onu vuranda Avimelek öldü. ⁵⁵İsraillilər görəndə ki Avimelek ölüb, hamısı öz yerinə qayıtdı. ⁵⁶Bununla da Allah Avimelekin yetmiş qardaşını öldürməklə atasına etdiyi pisliliyi öz başına gətirdi. ⁵⁷Allah Şekem əhalisinin də bütün pisliliyini öz başlarına gətirdi. Yerub-Baalın oğlu Yotamın lənəti onların üstünə düşdü.

Hakimlər 10

Tolanın hakimliyi

¹Avimelekdən sonra İsraili xilas etmək üçün İssakar qəbiləsindən olan Dodo oğlu Pua oğlu Tola adlı bir adam çıxdı. O, Efrayimin dağlıq bölgəsində Şamirdə yaşayırdı.

²İsraildə Tola iyirmi üç il hakimlik edəndən sonra öldü və Şamirdə dəfn olundu.

Yairin hakimliyi

³Bundan sonra Gileadlı Yair çıxıb iyirmi iki il İsraildə hakimlik etdi. ⁴Onun otuz sıpaya minən otuz oğlu və oğlanlarının da otuz şəhəri var idi. Gilead bölgəsində olan bu şəhərlərə bu günə qədər Xavvot-Yair deyilir. ⁵Yair öldü və Qamonda dəfn olundu.

İsraillilərin Ammonlulara və Filiştilərə təslim edilməsi

⁶İsrail övladları yenə də Rəbbin gözündə pis olan işlər görərkən Baal və Aştoret bütələrinə, Aram allahlarına, Sidon allahlarına, Moav allahlarına, Ammon övladlarının allahlarına, Filiştililərin allahlarına qulluq edərək Rəbbi atdılar və Ona qulluq etmədilər. ⁷Buna görə də İsraillilərə qarşı Rəbbin qəzəbi alovlandı və onları Filiştilərə, Ammon övladlarına təslim etdi. ⁸Bu dövrdə onlar İsrailliləri sıxışdırıb əzdidilər. Onlar on səkkiz il İordan

çayının o tayında Gileaddakı Emorlular diyarında olan bütün İsrail övladlarını əzdilər. ⁹Ammon övladları hətta Yəhuda, Binyamin, Efrayim qəbilələrinə qarşı döyüşmək üçün İordan çayını keçirdilər. Buna görə İsraililər çox əziyyət çəkirdi. ¹⁰İsrail övladları Rəbbə fəryad edib dedilər: «Sənə qarşı günah etmişik, çünki Allahımızı atıb Baal bütələrinə qulluq etmişik». ¹¹Rəbb İsrail övladlarına dedi: «Sizi Misirlilərdən, Emorlulardan, Ammon övladlarından və Filiştililərdən Mən qurtarmadım mı? ¹²Sidonlular, Amaleqlilər, Maonlular sizi sıxışdıranda da Mənə fəryad etdiniz və sizi onların əlindən qurtaran Mən deyildimmi? ¹³Amma siz Məni atıb başqa allahlara qulluq etdiniz, buna görə də bir daha sizi qurtarmayacağam. ¹⁴Gedin seçdiyiniz allahlara fəryad edin, qoy bu əzablı vaxtınızda onlar sizi qurtarsınlar». ¹⁵İsrail övladları Rəbbə dedilər: «Günah etmişik. Gözündə nə xoş görünürsə, onu bizə et. Yalvarırıq bu gün bizi qurtar». ¹⁶Onlar aralarından yad allahları atdılar və Rəbbə qulluq etdilər. Rəbb İsraililərin bu əzabına artıq dözə bilmədi. ¹⁷Ammon övladları yığılıb Gileadda ordugah qurdular. İsrail övladları isə toplanıb Mispada ordugah qurdular. ¹⁸Xalq və Gilead başçıları bir-birlərinə dedilər: «Kim Ammon övladlarına qarşı döyüşə başlasa, o adam bütün Gilead əhalisinə rəhbər olacaq».

Hakimlər 11

İftahın hakimliyi

¹Bir fahişədən doğulan Gileadlı İftah igid döyüşçü idi. Onun atası Gilead idi. ²Gileadın arvadı ona oğullar doğdu və bu qadının oğulları böyüyən zaman İftahı qovub belə dedilər: «Atamızın evindən sənə miras düşmür, ona görə ki sən başqa qadının oğlusan». ³İftah qardaşlarının yanından qaçıb Tov diyarında yaşadı. İftahın başına macəraçı adamlar yığıldı və onunla birgə basqıncılıq edirdilər. ⁴Bir müddətdən sonra Ammon övladları İsraililərə qarşı döyüşə çıxdılar. ⁵Ammon övladları İsraililərə qarşı çıxan zaman Gilead ağsaqqalları İftahı Tov diyarından gətirmək üçün onun yanına getdilər. ⁶Onlar İftaha dedilər: «Gəl bizə sərkərdəlik et və Ammon övladlarına qarşı birgə vuruşaq». ⁷İftah Gilead ağsaqqallarına dedi: «Mənə nifrət edib atamın evindən məni qovan siz deyildinizmi? Bəs indi niyə çətinliyə düşəndə mənim yanıma gəlmisiniz?» ⁸Gilead ağsaqqalları İftaha dedilər: «Sənin yanına ona görə gəlmişik ki, indi sən bizimlə gedib Ammon övladlarına qarşı döyüşsən və bizə – bütün Gilead əhalisinə sərkərdə olasan». ⁹İftah Gilead ağsaqqallarına dedi: «Yaxşı, Ammon övladlarına qarşı döyüşmək üçün məni geri aparırsınız. Bəs Rəbb qarşımda onları mənə təslim edəndə sizin başçınız mən olacağammı?» ¹⁰Gilead ağsaqqalları İftaha dedilər: «Səninlə bizim aramızda qoy Rəbb şahid olsun! Biz mütləq sənin sözüünə əməl edəcəyik». ¹¹İftah Gilead ağsaqqalları ilə bərabər getdi və xalq da onu özünə başçı – sərkərdə etdi. İftah Mispada, Rəbbin önündə bütün şərtlərini təkrar etdi. ¹²Bundan sonra Ammon padşahının yanına qasidlər göndərüb dedi: «Bizim aramızda nə olub ki, torpağımızda mənimlə vuruşmağa gəlmisiniz?» ¹³Ammon padşahı İftahın qasidlərinə dedi: «Ona görə ki İsraililər Misirdən çıxan zaman mənim torpaqlarımı Arnondan Yabboq və İordan çaylarına qədər alıb. Gəlin onları mənə sülh yolu ilə geri qaytarın». ¹⁴İftah yenə də Ammon xalqının padşahının yanına qasidlər göndərüb dedi: ¹⁵İftah belə deyir: «İsraililər Moav torpağını, Ammon övladlarının torpağını almayıb. ¹⁶Amma İsraililər Misirdən çıxanda Qırmızı dənizə qədər səhradan keçərək Qadeşə gəlib və ¹⁷Edom padşahının yanına qasidlər göndərüb belə demişdilər:

“Rica edib torpağından keçmək üçün səndən izin istəyirəm”. Lakin Edom padşahı onlara qulaq asmadı və sonra İsraililər Moav padşahının yanına adamlar göndərdi, o da razı olmadı. Ona görə də İsraililər Qadeşdə qalmışdılar. ¹⁸ İsraililər səhra ilə gedib Edomla Moav torpaqlarının ətrafından keçərək Moav ölkəsinin şərqinə çatdı və Arnon vadisinin o biri tərəfində düşərgə saldılar. Lakin Moavın sərhədini keçmədilər, ona görə ki Arnon Moavın sərhədi idi. ¹⁹ İsraililər Emorluların padşahı – Xeşbon padşahı Sixonun yanına qasidlər göndərüb demişdi: “Rica edirik, öz ölkəmizə çatana qədər sənın torpağından keçmək üçün bizə izin verəsən”. ²⁰ Amma Sixon öz torpağını yol keçmək üçün İsraililərə etibar etmədi və bütün xalqını toplayaraq Yahsada ordugah qurub İsraililərə qarşı döyüşdü. ²¹ İsrailin Allahı Rəbb Sixonu və onun bütün xalqını İsraililərə təslim edəndə onları məğlub etdilər. Beləliklə, İsraililər o yerdə yaşayan Emorluların torpağını irs olaraq aldı. ²² Arnon dan Yabboq çayına qədər, səhradan İordan çayına qədər bütün Emor torpaqlarını İsraililər irs olaraq aldı. ²³ İndi İsrailin Allahı Rəbb Öz xalqı İsraililərin qarşısından Emorluları qovandan sonra sənmi buraya sahib çıxacaqsan? ²⁴ Allahın Kemoşun sənə verdiyi torpağı özünə irs etməzsənmi? Biz də Allahımız Rəbbin bizə verdiyi torpağı özümüə irs edəcəyik. ²⁵ İndi sənın Moav padşahı Sippor oğlu Balaqdan nəyin yaxşıdır? Gör o, İsrailə heç çəkişdimi? Yaxud onlara qarşı heç döyüşdümü? ²⁶ Üç yüz il İsrail Xeşbon ilə Aroerdə, bunların ətraf qəsəbələrində və Arnon vadisi boyunca yerləşən bütün şəhərlərdə yaşadığı müddətdə niyə bu torpaqları geri almadınız? ²⁷ Mən sənə qarşı günah etmədim. Lakin sən mənə qarşı döyüşməklə mənə pislik edirsən. Qoy hakim olan Rəbb bu gün İsrail övladları ilə Ammon övladları arasında hökm etsin». ²⁸ Lakin Ammon padşahı İftahın ona göndərdiyi sözlərə qulaq asmadı. ²⁹ İftahın üzərinə Rəbbin ruhu endi. O, Gileaddan və Menaşşedən keçdi, sonra Gileaddakı Mispadan keçib Ammon övladlarının üstünə getdi. ³⁰ İftah Rəbbə əhd edib dedi: «Əgər Ammon övladlarını, həqiqətən, mənə təslim etsən, ³¹ o zaman Ammon övladları ilə döyüşdən sağ-salamat qayıdanda mənım evimın darvazasından qarşıma birinci nə çıxarsa, Rəbbin olacaq və onu yandırma qurbanı edəcəyəm». ³² İftah Ammon övladları ilə döyüşə çıxdı. Rəbb də Ammon övladlarını İftaha təslim etdi. ³³ Aroerdən Minnitə çatana qədər iyirmi şəhəri və Avel-Keramimə qədər Ammon övladlarını çox böyük məğlubiyyətə uğratdı. Onlar İsraililərə tabe oldular. ³⁴ İftah Mispaya, öz evinə qayıtdı. Budur, İftahın qızı dəf çalib oynayaraq onu qarşılamağa çıxdı. Bu onun yeganə övladı idi, ondan başqa nə oğlu, nə də qızı var idi. ³⁵ O, qızını görəndə paltarını cırıb dedi: «Vay, qızım! Belimi əydin, qəddimi əyənlərdən biri də sən oldun! Mən Rəbbə əhd etmişəm, artıq sözümədən dönə bilmərəm». ³⁶ Qızı ona dedi: «Ata, sən Rəbbə əhd etmişən. Madam ki Rəbb düşmənlərindən, Ammon övladlarından sənın üçün qisas aldı, söz ağzından necə çıxıbsa, mənə eləcə də et». ³⁷ Sonra qız atasına dedi: «Ancaq bu arzumu yerinə yetir: mənə iki ay izin ver, qoy rəfiqələrimlə dağları gəzib-dolaşaraq öz nakam qızlığım üçün ağlayım». ³⁸ Atası ona «yaxşı, gedə bilərsən» deyərək ona iki ay müddətinə izin verdi. O da rəfiqələri ilə bərabər gedib dağlarda öz nakam qızlığına ağladı. ³⁹ İki ay keçəndən sonra atasının yanına qayıtdı və atası onun barəsində etdiyi əhdi yerinə yetirdi. Qız ərə getməmişdi. Bundan sonra İsraildə belə bir adət oldu: ⁴⁰ hər il İsrail qızları gedib Gileadlı İftahın qızı üçün ildə dörd gün yas tutdular.

Hakimlər 12

İftahla Efrayimlilərin münaqişəsi

¹Efrayimlilər yığılaraq Safona gedib İftaha dedilər: «Sən nəyə görə Ammon övladları ilə döyüşə çıxıb bizi özünlə getməyə çağırmadın? Buna görə biz səni də, evini də yandıracağıq». ²İftah onlara dedi: «Mən və xalqım Ammon övladları ilə ağır döyüşdə olan vaxt sizi köməyə çağırdım, lakin siz gəlib məni onların əlindən qurtarmadınız. ³Mən də gördüm ki, siz məni qurtarmırsınız, onda həyatımı təhlükəyə atıb Ammon övladlarına qarşı özüm hücumla keçdim və Rəbb onları mənə təslim etdi. Nə üçün bu gün mənimlə davaya çıxmısınız?» ⁴İftah bütün Gileadlıları toplayıb Efrayimlilərlə döyüşdü və Gileadlılar Efrayimliləri qırdılar, çünki Efrayimlilər belə demişdilər: «Ey Efrayimlə Menaşşe arasında yaşayan Gileadlılar, siz Efrayimdən qaçan fərarilərsiniz!» ⁵Gileadlılar Efrayimin qarşısındakı İordan çayının keçidlərini tutdular. Əgər qaçıb qurtulmaq istəyən Efrayimlilərdən biri gəlib «qoy çayı keçim» deyərdisə, Gileadlılar ondan «sən Efrayimlisənmi?» deyə soruşardılar. O «xeyr» desəydi, ⁶o zaman ona «bir “şibbolet” de görək» deyərdilər. O da kəlməni doğru söyləyə bilməyib «sibbolet» deyərdi. Onda Gileadlılar onu tutub İordan çayının keçidlərində öldürərdi. Həmin dövrdə Efrayimlilərdən qırx iki min nəfər qırıldı. ⁷İftah altı il İsraildə hakimlik etdi. Sonra Gileadlı İftah öldü və Gileadın bir şəhərində dəfn olundu.

İvsan, Elon və Avdonun hakimliyi

⁸Ondan sonra Bet-Lexemli İvsan İsraildə hakimlik etdi. ⁹Onun otuz oğlu və otuz qızı var idi. Qızlarını başqa nəsilərə ərə vermiş, oğullarına isə başqa nəsilərdən otuz gəlin gətirmişdi. İvsan İsraildə yeddi il hakimlik etdi. ¹⁰Sonra İvsan öldü və Bet-Lexemdə dəfn olundu. ¹¹Ondan sonra Zevulunlu Elon on il İsraildə hakimlik etdi. ¹²Zevulunlu Elon da öldü və Zevulun torpağında, Ayyalonda dəfn olundu. ¹³Ondan sonra Piratonlu Hillel oğlu Avdon İsraildə hakimlik etdi. ¹⁴Onun yetmiş sıpaya minən qırx oğlu ilə otuz nəvəsi var idi və o, səkkiz il İsraildə hakimlik etdi. ¹⁵Piratonlu Hillel oğlu Avdon da öldü və Amaleqlilərin dağlıq bölgəsindəki Efrayim torpağında – Piratonda dəfn olundu.

Hakimlər 13

Şimşonun doğulması

¹İsrail övladları yenə də Rəbbin gözündə pis işlər etdilər. Rəbb onları qırx il Filiştililərə təslim etdi. ²Dan qəbiləsindən Manoah adlı Soralı bir adam var idi. Onun arvadı doğmurdu, sonsuz idi. ³Rəbbin mələyi bu qadına görünüb dedi: «Bax indi sən sonsuzsan, doğmursan, amma hamilə olub bir oğlan doğacaqsan. ⁴İndidən diqqətli ol: sən nə şərab, nə də başqa kefləndirici içki içmə və dilinə heç bir haram şey dəyməsin. ⁵Ona görə ki sən hamilə olub bir oğul doğacaqsan və qoy onun başına ülgüc dəyməsin. Çünki uşaq ana bətnindən Allaha həsr olunmuş Nəziri olacaq. O, İsraili Filiştililərin əlindən qurtarmağa

başlayacaq». ⁶Qadın gedib ərinə belə dedi: «Mənim yanıma bir Allah adamı gəlmişdi. O, Allahın mələyi görkəmində çox zəhmli idi. Buna görə də onun haradan gəldiyini soruşmadım. Mənə adını da bildirmədi. ⁷Lakin dedi ki, sən hamilə olub bir oğul doğacaqsan. İndidən sən nə şərab, nə də başqa kefləndirici içki iç və dilinə heç bir haram şey dəyməsin, çünki uşaq ana bətnindən ölən gününə qədər Allahın Nəzirisi olacaq».

⁸Manoah Rəbbə yalvarıb dedi: «Ya Xudavənd, yalvarıram, göndərdiyin Allah adamı qoy yanımıza yenə gəlsin və doğulacaq uşaq barədə nə edəcəyimizi bizə öyrətsin». ⁹Allah Manoahın səsini eşitdi. Qadın çöldə oturanda Allahın mələyi yenə onun yanına gəldi. Lakin qadının əri Manoah yanında deyildi. ¹⁰Qadın cəld qaçıb ərinə xəbər verərək dedi: «Budur, ötən gün yanıma gələn o adam yenə mənə göründü». ¹¹Manoah durub arvadının arxasınca getdi və o adamın yanına gəlib soruşdu: «Arvadımla söhbət edən adam sən sənmi?» O «mənəm» dedi. ¹²Manoah dedi: «Sənin sözlərin yerinə yetəndə uşağın həyat tərzi və işi nə olacaq?» ¹³Rəbbin mələyi Manoaha dedi: «Arvadın ona tapşıracağım şeylərdən özünü qorusun. ¹⁴Tənəkdən emal olunan şeylərdən heç nə yeməsin. Nə şərab, nə də başqa kefləndirici içki içsin və dilinə heç bir haram şey dəyməsin. Qoy ona əmr etdiyim hər şeydən özünü qorusun». ¹⁵Manoah Rəbbin mələyinə dedi: «Rica edirəm, bir ayaq saxla, sənin üçün bir oğlaq kəsib yemək hazırlayaq». ¹⁶Rəbbin mələyi Manoaha dedi: «Məni burada saxlasan belə, sənin çörəyindən yemərəm. Əgər yandırma qurbanı vermək istəyirsənsə, onu Rəbbə təqdim et». Amma Manoah bilmirdi ki, bu, Rəbbin mələyidir. ¹⁷O, Rəbbin mələyinə dedi: «Sənin adın nədir ki, sözlərin yerinə yetəndə səni şərfəfləndirək?» ¹⁸Rəbbin mələyi ona dedi: «Niyə adımı soruşursan? Ecazkar adım var». ¹⁹Manoah oğlağı və taxıl təqdimini götürüb qaya üzərində Rəbbə təqdim etdi. Mələk də Manoah ilə arvadının gözü önündə qeyri-adi bir şey etdi. ²⁰Qurbangahın üstündən alov göyə qalxanda Rəbbin mələyi də qurbangahın alovu ilə bərabər göyə qalxdı. Manoahla arvadı bunu görəndə ikisi də üzüstə yerə döşəndi. ²¹Rəbbin mələyi bundan sonra Manoahla arvadına bir daha görünmədi. Manoah o zaman bildi ki, bu, Rəbbin mələyidir. ²²Manoah arvadına dedi: «Biz mütləq öləcəyik, çünki Allahı gördük». ²³Arvadı ona dedi: «Əgər Rəbb bizi öldürmək istəsəydi, bizdən yandırma qurbanı və taxıl təqdimi qəbul etməzdi. Bu şeyləri bizə göstərməz və indi eşitdiklərimizi deməzdi». ²⁴Beləliklə, qadın bir oğul doğdu və adını Şimşon qoydu. Uşaq böyüdükcə Rəbb ona xeyir-dua verdi. ²⁵Sora ilə Eştaol arasında, Maxane-Danda Rəbbin Ruhunu onu idarə etməyə başladı.

Hakimlər 14

Şimşon və Timnalı qadın

¹Bir gün Şimşon Timnaya endi və Timnada Filişt qızlarından bir qadın gördü. ²O, atasının yanına qayıdıb dedi: «Timnada Filişt qızlarının arasında bir qadın görmüşəm, gedin, onu mənim üçün arvad alın». ³Atası ilə anası ona dedilər: «Məgər qohumlarının qızları arasında, xalqımızın arasında bir qadın yoxdur ki, gedib özünə sünnətsiz Filiştliyərdən arvad alırsan?» Şimşon atasına dedi: «Mənim üçün onu alın, çünki gözüme o xoş görünür». ⁴Ata və anası bilmirdi ki, bu istək Rəbdəndir. Ona görə ki Rəbb Filiştliyərin hakimiyyətini devirmək üçün fürsət axtarırdı. O dövrdə Filiştliyə İsraililərin üstündə hökmranlıq edirdi. ⁵Şimşon ata və anası ilə birlikdə Timnaya endi. Onlar Timnanın üzüm bağlarına çatanda qəflətən cavan bir aslan nərə çəkərək onun qarşısına çıxdı. ⁶Rəbbin Ruhunu qüvvəsi ilə Şimşonun üstünə endi. Onun əli boş idi, amma cavan

aslanı balaca oğlaq kimi parçaladı. Ata-anasına isə heç nə bildirmədi. ⁷Sonra enib qadınla söhbət etdi və qadın Şimşonun gözünə xoş göründü.

Şimşon və tapmaca

⁸Bir müddət keçəndən sonra Şimşon qadını almaq məqsədi ilə geri qayıtdı. Aslanın leşinə baxmaq üçün o öz yolundan döndü. Gördü ki, aslanın leşinin üstündə arı beçəsi ilə bal var. ⁹O, ovucları ilə baldan götürdü və yeyə-yeyə ata-anasının yanına gəldi. Baldan onlara da verdi, lakin onlara bildirmədi ki, balı aslanın leşinin üzərindən götürüb. ¹⁰Atası qadının evinə getdi və Şimşon orada ziyafət qurdu, çünki o zamanlar cavanlar belə edərdi. ¹¹Onu görən xalq müşayiət üçün ona otuz nəfər sağdış-soldış seçdi. ¹²Şimşon onlara dedi: «İndi mən sizə bir tapmaca deyəcəyəm. Əgər ziyafətin yeddinci gününə qədər açmasını mənə desəniz, mən sizə otuz dəst kətan paltar və otuz dəst bayram libası verəcəyəm. ¹³Yox, əgər tapmacanın açmasını mənə deyə bilməsəniz, onda siz mənə otuz dəst kətan paltar və otuz dəst bayram libası verməlisiniz». Ona dedi: «Tapmacanı de, bir ona qulaq asa». ¹⁴Şimşon onlara dedi: «Yeyəndən bir yeməli şey çıxdı,

Güclüdən bir şirin şey çıxdı».

Üç gün ərzində onlar tapmacanı tapa bilmədilər. ¹⁵Dördüncü gün olanda Şimşonun arvadına dedilər: «Ərini başa sal ki, bizə bu tapmacanın cavabını desin, yoxsa sənin də, atanın da evini yandırırıq. Siz bizi buraya soymağa çağırırsınız?» ¹⁶Arvadı Şimşonun qarşısında ağlayıb dedi: «Əslində məndən zəhlən gedir, mənə sevmirsən, ona görə də xalqımın oğullarına dediyin tapmacanın cavabını mənə açmırsan». Şimşon ona dedi: «Bax heç atama və anama da bu tapmacanın cavabını açmamışam. Sənəmi açım?» ¹⁷Yeddi gün ziyafət davam edə-ədə qadın onun qarşısında ağladı. Yeddinci gün Şimşon tapmacanın açmasını arvadına dedi, çünki qadın onu cana gətirmişdi. Qadın da gedib tapmacanın cavabını öz xalqına söylədi. ¹⁸Şəhərin adamları yeddinci gün günəş batmazdan əvvəl Şimşona dedilər: «Baldan şirini varmı?

Aslandan güclüsü varmı?»

Şimşon onlara dedi: «Əgər mənim düyəmlə kotan sürməsəydiniz, tapmacanı tapa bilməzdiniz». ¹⁹Bundan sonra Rəbbin Ruhu qüvvə ilə onun üstünə endi. Şimşon Aşqelona gedib oradakılardan otuz nəfəri öldürərək onların mallarını talan edib tapmacanın açmasını deyənlərə bayram libası verdi. Sonra o, alovlu qəzəblə atasının evinə qalxdı. ²⁰Şimşonun arvadını isə Şimşonu müşayiət edən sağdışlarından birinə verdilər.

Hakimlər 15

Şimşonun Filiştilərdən qisas alması

¹Bir müddət keçəndən sonra, buğda biçini mövsümündə Şimşon bir oğlaq götürüb arvadına baş çəkməyə getdi və dedi: «Arvadımın yanına – gərdəyə girmək istəyirəm». Lakin qadının atası Şimşonu gərdəyə girməyə qoymadı. ²Qızın atası dedi: «Elə bildim ki,

sənin ondan, həqiqətən, zəhlən gedir, ona görə də arvadını sənin sağdışına ərə verdim. Bax onun kiçik bacısı var. O ondan da gözəl deyilmi? Rica edirəm, qoy onun yerinə bu sənin olsun». ³Şimşon onlara dedi: «Bu dəfə Fəliştəliyə pislik etsəm, heç təqsirkar olmaram». ⁴Şimşon gedib üç yüz tülkü tutdu və məşəllər götürdü. Tülköləri cüt-cüt quyruq-quyruğa bağladı və quyruqların arasına bir məşəl qoydu. ⁵Məşəlləri yandırır tülköləri Fəliştəliyələrin əkinlərinə buraxdı və bununla da taxıl dərzlərinə, əkinlərə, üzümliklərə, zeytunluqlara od vurdu. ⁶Fəliştəliyələr bir-birindən soruşdular: «Görəsən bunu kim edib?» Kimsə dedi ki, bunu Timnalının kürəkəni Şimşon edib, çünki qayınatası götürüb onun arvadını sağdışına ərə verib. Fəliştəliyələr çıxıb o qadınla atasına od vurub yandırdılar. ⁷Şimşon onlara dedi: «İndi ki siz belə etdiniz, mütləq sizdən qisasımı almamış əl çəkməyəcəyəm». ⁸Şimşon onlara amansızca hücum edərək çoxunun belini qırdı. Özü isə Etam qayasının oyuğuna enib orada qaldı. ⁹Fəliştəliyələr çıxıb Yəhudada ordugah qurdular və Lexidə yayıldılar. ¹⁰Yəhuda adamları dedi: «Nə üçün bizə qarşı çıxmısınız?» Onlar dedilər: «Biz gəlmişik ki, Şimşonun əl-qolunu bağlayaq və bizim başımıza gətirdiyini onun başına gətirək». ¹¹Yəhudadan üç min nəfər Etam qayasının oyuğuna enib Şimşona dedi: «Bilmirsən Fəliştəliyələr bizim üzərimizdə hakimdir? Bu nə işdir başımıza gətirdin?» Şimşon onlara dedi: «Onların mənə elədiklərini onların başına gətirmişəm». ¹²Yəhuda lılar ona dedi: «Biz sənin əl-qolunu bağlayıb Fəliştəliyələrə təslim etməyə gəlmişik». Şimşon onlara dedi: «And için ki, mənə öldürməyəcəksiniz». ¹³Yəhuda lılar söz verdilər: «Yox, biz ancaq səni möhkəm bağlayıb onlara təslim edəcəyik və səni əsla öldürmərik». Sonra onu iki təzə iplə sarıdılar və qayadan çıxartdılar. ¹⁴Şimşon Lexiyə gələndə Fəliştəliyələr onu bağıra-bağıra qarşıladılar və elə o anda Rəbbin Ruhü qüvvə ilə Şimşonun üstünə endi. Qollarına bağlanan ip alışıb-yanan kətan kimi qırılıb yerə töküldü. ¹⁵O, yerdə bir eşşəyin saf çənə sümüyünü tapdı. Əl ataraq sümüyü götürüb onunla min nəfər kişini qırdı. ¹⁶Sonra Şimşon belə dedi: «Eşşəyin çənə sümüyü ilə bir-iki qalaq yaratdım.

Eşşəyin çənə sümüyü ilə min nəfəri qırıp-çatdım».

¹⁷Şimşon bu sözləri söyləyib qurtarandan sonra eşşəyin çənə sümüyünü tulladı. Ona görə də o yerə Ramat-Lexi deyilir. ¹⁸Bundan sonra Şimşon bərk susadı və Rəbbə fəryad edib dedi: «Sən quluna bu böyük qələbəni verdin, amma indi mən susuzluqdan ölüb sünətsizlərin əlinə düşümmü?» ¹⁹Onda Rəbb Lexidə çuxur yarır su axıtdı. Şimşon su içəndə cana gəlib ruhlandı. Buna görə bu çeşmənin adı En-Haqqore qoyuldu və bu bulaq bu günə qədər Lexidədir. ²⁰Fəliştəliyələrin hökmranlığı dövründə Şimşon İsraildə iyirmi il hakimlik etdi.

Hakimlər 16

Şimşon və Delila

¹Şimşon Qəzzəyə getdi və orada bir fahişə görüb evinə girdi. ²Qəzzəliyələrə xəbər çatdı ki, Şimşon buraya gəlib. Qəzzəliyələr evi mühasirəyə aldılar. «Dan yeri ağarana qədər onu öldürərik» deyərək bütün gecəni şəhərin darvazasında pusquda durub onu gözlədilər.

³Şimşon gecəyarısına qədər yatdı, sonra ayağa qalxdı. O gəlib şəhər darvazasının hər iki dirəyindən tutaraq cəftə qarışıq darvazanı çiyinə qoydu və Xevronun qarşısındakı dağın

təpəsinə çıxartdı. ⁴Bundan bir qədər sonra Şimşon Soreq vadisində Delila adlı bir qadına vuruldu. ⁵Filistlilərin ağaları o qadının yanına gəlib dedilər: «Şimşonu dilə tutub öyrən, gör onda bu qədər güc haradandır? Onu özümüzlə tabe etmək üçün necə gücdən salıb bağlaya bilərik? Bundan ötrü hər birimiz sənə min yüz şekel gümüş verərik». ⁶Delila Şimşona dedi: «Rica edirəm, səndəki bu böyük qüvvənin haradan olduğunu mənə söylə. Səni necə ram etmək və bağlamaq olar?» ⁷Şimşon ona dedi: «Əgər məni yeddi kaman yayı düzəldilən qurumamış, təzə iplə bağlasalar, o zaman gücdən düşüb adi adam kimi oluram». ⁸Filistlilərin ağaları qadının yanına yeddi qurumamış, təzə ip gətirdilər və Delila bunlarla Şimşonu bağladı. ⁹İç otaqda qadının pusquda duran adamları var idi. Qadın Şimşona dedi: «Filistlilər sənin üstünə gəldilər, ey Şimşon!» Şimşon isə qollarındaki ipləri oda toxunub qırılan kətan lifi kimi qırdı və gücünün sirri bilinmədi. ¹⁰Delila Şimşona dedi: «Bax məni lağa qoyub yalan demişdin. Rica edirəm, indi mənə bildir, səni hansı iplə bağlamaq olar?» ¹¹Şimşon dedi: «Əgər heç işlədilməmiş təzə iplərlə məni yaxşıca bağlasalar, o zaman gücdən düşüb adi adam kimi oluram». ¹²Delila yeni iplər götürüb onlarla Şimşonu bağlayıb dedi: «Filistlilər sənin üstünə gəldilər, ey Şimşon!» Pusquda duranlar iç otaqda qalmışdı. O isə qollarındaki iplərin sarığını sap kimi qırdı. ¹³Delila Şimşona dedi: «Bəsdir, indiyə qədər məni lağa qoyub yalan dedin. İndi isə bir başa sal görüm, səni nə ilə bağlamaq olar?» Şimşon dedi: «Saçımın yeddi hörüyünü toxucu dəzgahındakı parça ilə toxusan». ¹⁴Sonra Delila onun saçının yeddi hörüyünü payaya bərkitti və onu səslədi: «Filistlilər sənin üstünə gəldilər, ey Şimşon!» O yuxudan oyandı və toxucu dəzgahının payasını parça ilə qopardı. ¹⁵Delila dedi: «Ürəyində mənə etibarın yox ikən necə “səni sevirəm” deyirsən? Bununla üçüncü dəfədir ki, məni lağa qoyursan və bu böyük qüvvənin səndə haradan olduğunu mənə bildirmirsən». ¹⁶Qadının bu sözlərindən, hər gün ona əziyyət və başağrısı verməsindən Şimşonun canı boğazına yığıldı. ¹⁷Ona görə də ürəyinin sirrini qadına açdı: «Mənim başıma ülgüc dəyməmişdi, çünki mən ana bətnindən Allahın Nəzirisiyəm. Əgər başım qırılsa, o zaman bu qüvvə məndən çıxar və gücdən düşüb adi adam kimi olaram».

Şimşonun ölümü

¹⁸Delila Şimşonun ürəyinin sirrini ona açdığını görəndə Filistlilərin ağalarına xəbər göndərüb onları çağırdı və dedi: «Bu dəfə də buraya gəlin, çünki o, ürəyindəki sirri mənə açdı». Filistlilərin ağaları əllərində gümüş gətirərək Delilanın yanına gəldilər. ¹⁹Delila dizləri üstündə Şimşonu yuxuya verdi. Sonra adam çağırub onun saçının yeddi hörüyünü qırxdırdı və bununla onu gücdən saldı. Şimşonun gücü get-gedə yox oldu. ²⁰Delila yenə dedi: «Filistlilər sənin üstünə gəldilər, ey Şimşon!» Şimşon yuxudan oyanıb düşündü: «Başqa vaxtlarda olduğu kimi bu dəfə də onların əlindən sıçrayıb çıxaram». Lakin bilmirdi ki, Rəbb ondan ayrılıb. ²¹Filistlilər onu yaxalayıb gözlərini çıxartdılar. Onu Qəzzəyə endirib tunc zəncirlərlə bağladılar. O, zindanda dəyirman daşı çəkirdi. ²²Lakin Şimşonun qırılmış saçı yenidən bitməyə başladı. ²³Filistlilərin ağaları öz allahları Daqona böyük qurban kəsmək və şənlik etmək üçün yığılıb dedilər: «Allahımız düşmənimiz Şimşonu bizə təslim etdi». ²⁴Xalq Şimşonu görəndə öz allahlarına həmdlər etdi və dedi: «Ölkəmizə ziyan vuran,

Bizdən bir çoxunu öldürən

Düşmənimizi allahımız bizə təslim etdi».

²⁵Onların kefi kökələndə dedilər: «Şimşonu bura gətirin, qoy bizi əyləndirsin». Onlar Şimşonu zindandan çağırırdılar və Şimşon onların qarşısında oynadı. Onu dirəklər arasında dayandırdılar. ²⁶Şimşon əlindən tutan gəncə dedi: «Nə olar, məni burax, məbədin damını saxlayan dirəklərə toxunum və onlara söykənim». ²⁷Məbəd kişi və qadınlarla dolu idi. Filiştililərin bütün ağaları da orada idi. Şimşonun oynamasına tamaşa edən üç minə qədər kişi və qadın isə damın üstündə idi. ²⁸Şimşon Rəbbə fəryad edib dedi: «Ey Xudavənd Rəbb, yalvarıram, məni yada sal. Yalvarıram, ay Allah, mənə ancaq bu dəfəlik qüvvət ver ki, bu Filiştililərdən iki gözüüm üçün bir zərbə ilə qisas alım». ²⁹Şimşon əllərini məbədin damını saxlayan iki orta dirəyə uzatdı. Sağ əli ilə bir, sol əli ilə isə o biri dirəkdən yapışdı. ³⁰Şimşon «qoy mən də Filiştililərlə bir ölüm» dedi. Sonra var gücü ilə əyilərək dirəkləri itələyib məbədin damını oradakı bütün ağaların və xalqın üzərinə saldı. Beləliklə, Şimşon öləndə həyatı boyu öldürdüyü adamlardan daha çox adam öldürdü. ³¹Onun qardaşları, atasının bütün külfəti məbədə endilər və Şimşonun meyitini oradan çıxarıb apardılar. Onu Sora ilə Eştaol arasında atası Manoahın məqbərəsində dəfn etdilər. Şimşon İsraildə iyirmi il hakimlik etmişdi.

Hakimlər 17

Mikeyanın ev bütələri

¹Efrayimin dağlıq bölgəsindən olan Mikeya adlı bir adam var idi. ²O, anasına belə dedi: «Səndən oğurlanan min yüz şekel gümüşdən ötrü lənət etdin və bunu mənə eşitdirdin. Budur, o gümüş məndədir, onu mən götürmüşəm». Anası ona dedi: «Oğlum, qoy Rəbb sənə xeyir-dua versin». ³O, min yüz şekel gümüşü anasına qaytardı. Anası ona dedi: «Bu gümüşün hamısını Rəbb üçün təqdis edirəm. Qoy oğlum ondan bir oyma və bir tökmə büt düzəltsin. İndi bu gümüşü sənə qaytarıram». ⁴Gümüşü anasına geri qaytararkən anası iki yüz şekel gümüş götürüb zərgərə verdi. Ondən bir oyma və bir tökmə büt düzəltirdi. Bu bütələri Mikeyanın evinə qoydular. ⁵Mikeyanın ibadətگاهی var idi. O, bir efod və ev bütələri düzəldib oğullarından birini özünə kahin təyin etdi. ⁶O dövrdə İsraildə padşah yox idi, hərə öz gözündə doğru görünən işi edirdi. ⁷Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən olan bir Yəhudalının ailəsində yaşayan gənc Levili var idi. ⁸Həmin adam yaşamağa bir yer tapmaq üçün Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən çıxdı. Səfərə çıxarkən Efrayimin dağlıq bölgəsinə – Mikeyanın evinə gəldi. ⁹Mikeya ona dedi: «Haradan gəliрсən?» O, Mikeyaya dedi: «Mən Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən gələn bir Leviliyəm, bir yer tapıb yaşamaq istəyirəm». ¹⁰Mikeya ona dedi: «Mənimlə qal, mənə ata və kahin ol. Mən də sənə ildə on şekel gümüş, bir dəst paltar və yeməyini verərəm». Levili onunla getdi. ¹¹O, Mikeya ilə qalmağa razı oldu və bu gənc ona bir oğul kimi oldu. ¹²Mikeya Levilini özünə kahin təyin etdi və bu gənc onun evində yaşadı. ¹³Mikeya dedi: «İndi bilirəm ki, Rəbb mənə yaxşılıq edəcək, çünki bir Levili kahinim var».

Hakimlər 18

Mikeyanın evinin qarət edilməsi

¹O dövrdə İsraildə padşah yox idi. Elə həmin dövrdə Dan qəbiləsi yaşamaq üçün özlərinə irsi torpaq axtarırdı, çünki o günə qədər İsrail qəbilələri arasında onlara irs olaraq torpaq düşməmişdi. ²Dan övladları ölkəni axtarıb aramaq üçün Sora və Eştaol şəhərlərindən olan bütün nəsillərindən beş nəfər igid adamı kəşfiyyata göndərdilər və onlara dedilər: «Gedin, ölkəni axtarın». Onlar Efrayimin dağlıq bölgəsinə – Mikeyanın evinə gəldilər və orada gecələdilər. ³Hələ Mikeyanın evinin yanında ikən gənc Levilinin səsinə tanıdılar və evə tərəf dönüb ondan soruşdular: «Buraya səni kim gətirib? Burada nə edirsən? Sənin burada nə işin var?» ⁴Levili onlara dedi: «Mikeya mənim üçün belə-belə işlər gördü. O məni muzzla tutdu və mən də onun kahini oldum». ⁵Danlılar ona dedilər: «Rica edirik, Allaha müraciət et. Qoy biz getdiyimiz bu yolun necə uğurlu olacağını öyrənək». ⁶Kahin onlara dedi: «Salamat gedin, getdiyiniz bu yol Rəbbə xoşdur». ⁷Bu beş igid gedib Layişə çatdı və gördü ki, orada yaşayan xalq qayğısızdır. Sidonlular kimi dinc və rahat yaşayırlar. Bu bölgədə onlara hökm edib əziyyət verən heç kim yox idi. Onlar Sidonlulardan uzaqda olub başqa heç kəslə əlaqələri yox idi. ⁸İgidlər Sora və Eştaol şəhərlərinə, öz xalqının yanına qayıdanda xalq onlara dedi: «Nə öyrənə bildiniz?» ⁹İgidlər onlara dedilər: «Qalxın, Sidonlulara hücum edək, çünki onların torpağını gördük, çox yaxşıdır. Niyə boş dayanmısınız? Tərəddüd etməyin, gedib torpağı alın!» ¹⁰Oraya çatanda qayğısız bir xalq görəcəksiniz. Allahın sizə verdiyi bu torpaq çox genişdir. Ora elə torpaqdır ki, heç nəyə ehtiyacları yoxdur». ¹¹Dan nəslindən altı yüz kişi silahlanaraq Sora və Eştaoldan yola düşdülər. ¹²Yəhudaya qalxıb Qiryat-Yearimdə gecələdilər. Buna görə də o yer bu günə qədər Maxane-Dan adlanır. O yer Qiryat-Yearimin qərbində yerləşir. ¹³Oradan Efrayimin dağlıq bölgəsinə keçdilər və Mikeyanın evinə gəldilər. ¹⁴Layiş diyarını axtarmaq üçün gedən beş nəfər kişi öz xalqına sual verdi: «Bu evlərdə efod, ev bütləri, həm də oyma və tökmə bütlərin olduğunu bilirsinizmi? Onda görün nə edirsiniz, bu barədə bir qərara gəlin». ¹⁵Onlar oraya burulub, o gənc Levilinin qaldığı Mikeyanın evinə gələrək onun hal-əhvalını xəbər aldılar. ¹⁶Dan övladlarından döyüş üçün silahlanmış altı yüz nəfər onun darvazasının girişində dayandı. ¹⁷Ölkəni axtarmağa gedən həmin o beş igid evə girib oyma bütü, efodla ev bütlərini və tökmə bütü götürdülər. Kahin və silahlanmış altı yüz nəfər isə darvazanın girişində dayanmışdı. ¹⁸Onlar Mikeyanın evinə girib oyma bütü, efodla ev bütlərini və tökmə bütü götürdükləri zaman kahin onlardan soruşdu: «Nə edirsiniz?» ¹⁹Onda dedilər: «Sus, əlinlə ağzını yum və dur bizimlə gedək, bizə ata və kahin ol. Sənin üçün bir adama kahin olmaq yaxşıdır, yoxsa bir İsrail qəbiləsinə, bir nəslə?» ²⁰Kahinin könlü şad oldu, efodla ev bütlərini və oyma bütü götürüb xalq ilə bərabər getdi. ²¹Onlar öz külfətlərini, heyvanları və ev əşyalarını qabaqlarına qatıb yola düşdülər. ²²Mikeyanın evindən uzaqlaşanda Mikeyanın qonşuları toplaşaraq Dan övladlarına çatdılar. ²³Onlar Dan övladlarını səslədi. Dan övladları üzlərini Mikeyaya tutub dedi: «Sənə nə olub ki, bunları bura yığmışan?» ²⁴Mikeya onlara dedi: «Düzəltdiyim allahları və kahini götürüb getdiniz, bəs mənə nə qaldı? Hələ bir soruşursunuz ki, sənə nə olub?» ²⁵Dan övladları ona dedilər: «Səsin aramızda eşidilməsin, yoxsa qəzəbindən odlanan adamlarımız sənin üstünə düşər, həm öz həyatını, həm də evindəkilərin həyatını itirərsən». ²⁶Dan övladları yollarına davam etdilər. Mikeya bu adamların ondan güclü olduğunu görüb evinə qayıtdı. ²⁷Dan övladları

Mikeyanın düzəltdiyi şeyləri və onun kahinini götürüb Layişə, dinc və rahat bir xalqa hücum etdi. Əhalisini qılıncdan keçirib şəhərə od vurdular. ²⁸Onları qurtaran olmadı, çünki Layiş Sidondan uzaqda idi. Bu xalqın başqa heç kəslə əlaqəsi yox idi. Bu şəhər Bet-Rexovun yanında olan bir vadidə yerləşir. Danlılar bu şəhəri bərpa edib orada yaşadılar. ²⁹Onlar İsraildən törənən öz ataları Danın xatirinə bu şəhərin adını Dan qoydular. Amma əvvəlcə şəhərin adı Layiş idi. ³⁰Dan övladları orada oyma bütü qurdular və əhali əsirliyə düşən günə qədər Musa oğlu Gerşom oğlu Yonatan özü və oğulları Dan qəbiləsinə kahin oldu. ³¹Allahın evi Şiloda olarkən bütün bu dövrdə Danlılar Mikeyanın düzəltdiyi oyma bütə sitayiş edirdilər.

Hakimlər 19

Giveada baş verən dəhşətli hadisə

¹İsraildə padşah olmayan dövrdə Efrayimin dağlıq bölgəsinin ucqar bir hissəsində bir Levili yaşayırdı. O, Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən özü üçün bir cariyə almışdı. ²Bu cariyə ona qarşı zina etdi və ondan ayrılıb atasının evinə, Yəhudanın Bet-Lexem şəhərinə qayıdaraq orada dörd ay qaldı. ³Əri cariyənin könlünü alıb geri qaytarmaq üçün onun dalınca getdi. O özü ilə nökrəni və bir cüt eşşək götürdü. Cariyə ərinə ata evinə apardı və atası kişini görəndə onu sevinclə qarşıladı. ⁴Bu kişinin qayınatası – gənc qadının atası onu evində qonaq saxladı. Kişi onlarda üç gün qaldı və onlar yeyib-içib orada gecələdilər. ⁵Dördüncü gün səhər tezdən durdular. Kişi getməyə hazırlaşanda gənc qadının atası kürəkəninə dedi: «Bir loğma çörək ye ki, ürəyində taqət olsun, ondan sonra gedərsiniz». ⁶Onlar oturdular və ikisi də birlikdə yeyib-içdilər. Sonra gənc qadının atası bu kişiye dedi: «Rica edirəm, bu gecəni də bizimlə qal, qoy ürəyin şad olsun». ⁷Kişi isə yola düşmək üçün ayağa qalxdı, lakin qayınatası təkidlə onun qalmasını istədiyinə görə o gecəni orada keçirdi. ⁸Beşinci gün kişi geri qayıtmaq üçün səhər tezdən qalxanda gənc qadının atası ona dedi: «Rica edirəm, bir az yemək ye ki, ürəyində taqət olsun. Günortadan sonraya qədər ləngisəniz, nə olar?» Onlar ikisi də birlikdə yedilər və içdilər. ⁹Kişi cariyəsi və nökrəni ilə getmək üçün ayağa qalxanda qayınatası – gənc qadının atası ona dedi: «Bax gün günortanı keçib, axşama çatır. Rica edirəm, bu gecəni də burada qal, qoy ürəyin şad olsun. Səhər tezdən durub evinizə qayıdarsınız». ¹⁰Lakin bu kişi gecəni onunla qalmaq istəməyərək ayağa qalxıb yola düşdü. O, Yevus, yəni indiki Yerusəlim şəhərinin qarşısına gəlib çıxdı. Onun palanlı iki eşşəyi var idi, cariyəsi də yanında idi. ¹¹Onlar Yevusa yaxınlaşanda artıq gün batmaqda idi. Nökrəni ağasına dedi: «Rica edirəm, gəl Yevusluların bu şəhərinə girək və burada gecələyək». ¹²Ağası ona dedi: «Yox, İsrail övladlarından olmayan yadellilərin şəhərinə girməyə, Giveaya gedək». ¹³Sonra ağası nökrəninə dedi: «Gəl çalışaq Giveaya ya da ki Ramaya çataq. Onların birində gecələyək». ¹⁴Onlar oradan keçib getdilər. Binyaminin Givea şəhərinə yaxınlaşarkən artıq günəş batmışdı. ¹⁵Gecəni Giveada keçirmək üçün oranın yoluna döndülər. Kişi şəhərə girib meydana oturdu, amma onları gecələmək üçün evinə aparan kimsə yox idi. ¹⁶Bu zaman axşam bir qoca tarladan – işdən evə qayıdırdı. O, Efrayimin dağlıq bölgəsindən idi, amma Giveada yaşayırdı. Oranın sakinləri isə Binyaminlilərdən ibarət idi. ¹⁷Bu qoca başını qaldıraraq şəhərin meydanındakı yolçunu görüb dedi: «Haradan gəlib, hara gedirsən?» ¹⁸Kişi ona dedi: «Biz Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən Efrayimin dağlıq bölgəsinin ucqar bir hissəsinə gedirik. Mən oralıyam. Yəhudanın Bet-Lexem

şəhərinə getmişdim, indi isə Rəbbin evinə qayıdıram, amma məni evinə aparın yoxdur.

¹⁹Halbuki eşşəklərimizin samanı da var, yemi də var. Mənim, qarabaşımın və yanımdakı nökrin çörəyi və şərəbi var, heç nəyə ehtiyacımız yoxdur». ²⁰Qoca dedi: «Canın sağ olsun! Təki mənim üzərimə sənə ehtiyacların düşsün, ancaq meydanda gecələmə».

²¹Onu götürüb evinə gətirdi və eşşəklərinə yem verdi. Hamı ayaqlarını yuyandan sonra yeyib-içdilər. ²²Onlar könüllərini şad edərkən, budur, şəhər sakinlərindən bir dəstə yaramaz adam evi əhatəyə alıb qapını döydü. Bu adamlar ev sahibi qocaya dedi: «Evinə gələn kişini bayıra çıxar, onunla cinsi əlaqədə olaq». ²³Ev sahibi bayıra çıxıb onlara dedi: «Yox, soydaşlarım, yalvarıram pislik etməyin. Madam ki bu adam mənim evimə gəlib, bu alçaqlığı etməyin. ²⁴Bax mənim evdə ərə getməmiş qızım və o kişinin cariyəsi var. Qoy onları bura çıxarım, bu biabırçılığı onlarla edin, onlarla gözüünüzə xoş görünəni edin, lakin bu kişi ilə belə alçaqlıq etməyin». ²⁵Lakin bu adamlar ona qulaq asmaq istəmədilər. Ona görə də Levili cariyəsinin qolundan tutub bayıra – onların yanına çıxardı. Onlar onunla cinsi münasibətdə olub bütün gecəni səhərəcən pis işlər gördülər. Dan yeri söküləndə isə qadını buraxdılar. ²⁶Qadın gün ağaranda ağasının qaldığı yerə – qocanın evinə qayıdıb darvazanın yanında yerə sərildi və hava açılana qədər orada qaldı. ²⁷Ağası səhər qalxıb evin qapılarını açdı və yoluna davam etmək üçün çıxanda cariyəsini evin darvazasında əlləri astanada yerə sərilməmiş gördü. ²⁸Kişi qadına dedi: «Dur, gedək». Lakin ondan heç bir cavab gəlmədi. Sonra kişi cariyəsini eşşəyin üstünə qoyub öz şəhərinə yola düşdü. ²⁹O, evinə çatanda bir bıçaq götürüb cariyəsinin cəsədini hissə-hissə on iki parçaya böldü. O doğrادیğı hissələri bütün İsrail ərazisinə göndərdi. ³⁰Bu hissələri görənlər hər kəs belə dedi: «İsrail övladları Misirdən çıxandan bu günədək belə bir hadisə olmamışdır və görünməmişdir. Bu barədə düşünün, məsləhətləşib bir qərar verin».

Hakimlər 20

İsraillilərlə Binyaminlilər arasında olan qardaş qırğını

¹Bütün İsrail övladları Dandan Beer-Şevaya qədər ərazidən və Gilead torpağından Mispaya çıxdılar. İcma bir nəfər kimi Rəbbin önündə toplandı. ²Bütün xalqın, bütün İsrail qəbilələrinin başçıları Allahın xalqının toplantısında öz yerlərini tutdular. Orada qılınc daşıyan dörd yüz min piyada var idi. ³Binyamin övladları İsrail övladlarının Mispaya çıxdıqlarını eşitdi. Orada İsrail övladları dedilər: «Danışın görək, bu pis hadisə necə baş verdi?» ⁴Öldürülən qadının əri olan Levili onlara cavab verdi: «Mənimlə cariyəm gecələmək üçün Binyaminin Givea şəhərinə daxil olduq. ⁵Givea kişiləri mənə qarşı qalxdılar və mənim gecələdiyim evi mühasirəyə aldılar, məni öldürmək istədilər və cariyəmi zorladılar. Bunun nəticəsində qadın öldü. ⁶Mən də cariyəmi götürüb parça-parça doğrayaraq hər hissəsini İsrailin irs torpaqlarının bütün bölgələrinə göndərdim, çünki İsraildə pozğunçuluq və alçaqlıq edilib. ⁷Ey İsrail övladları! Baxın hamınız burada öz fikir və məsləhətinizi verin». ⁸Bütün xalq bir nəfər kimi ayağa qalxıb dedi: «Bizdən heç kim çadırına getməyəcək və heç kim evinə qayıtmayacaq. ⁹İndi belə bir iş görməliyik: püşk atıb Giveaya hücum edəcəyik. ¹⁰Orduya azuqə gətirmək üçün İsrailin bütün qəbilələrinin hər yüz nəfərdən onunu, min nəfərindən yüzünü, on min nəfərindən minini götürəcəyik ki, Binyaminin Givea şəhərinə gedib çatanda İsraildə etdikləri alçaq işlərin hamısının əvəzini onlara edə bilsinlər». ¹¹Bütün İsraililər bir nəfər kimi birləşib o şəhərə qarşı toplandılar. ¹²İsrail qəbilələri Binyamin qəbiləsinin torpaqlarının hər tərəfinə

qasidlər göndərib dedi: «Bu nə pislikdir, sizin aranızdan çıxıb? ¹³İndi Giveada olan o yaramaz adamları bizə verin, onları öldürək və bununla İsrildən bu pisliyi təmizləyək». Lakin Binyamin övladları soydaşları olan İsrail övladlarının sözünə qulaq asmaq istəmədilər. ¹⁴İsrail övladları ilə döyüşə çıxmaq üçün Binyamin övladları öz şəhərlərindən Giveaya toplandılar. ¹⁵Həmin gün şəhərlərdən gələn Binyamin övladları Givea əhalisindən yığılmış yeddi yüz seçmə adamdan savayı, qılnc daşıyan iyirmi altı min kişi də yığıdılar. ¹⁶Bütün bu xalqın arasında solaxay olan yeddi yüz seçmə adam var idi ki, hər biri sərrast sapand atıb daşla başda olan bir tükü belə, vura bilirdi və atdıqları boşa çıxmırdı. ¹⁷Binyaminlilərdən başqa, İsraililərdən qılnc daşıyan dörd yüz iyirmi kişini saydılar ki, bunların da hamısı döyüşçü idi. ¹⁸İsrail övladları Bet-Elə çıxdılar və Allaha müraciət edib dedilər: «Binyamin övladlarına qarşı biz tərəfdən əvvəlcə kim döyüşə çıxacaq?» Rəbb dedi: «Əvvəlcə Yəhuda qəbiləsi çıxacaq». ¹⁹İsrail övladları səhər tezdən qalxıb Giveaya qarşı ordugah qurdular. ²⁰İsraililər Binyaminlilərlə döyüşə çıxıb Giveada onlara qarşı düzüldülər. ²¹Binyamin övladları Giveadan çıxdılar və o gün İsraililərdən iyirmi iki min kişini vurub yerə sərdilər. ²²Lakin İsrail ordusu cəsəretə gəlib əvvəlki gün düzüldükləri yerdə yenə də döyüşə düzüldü. ²³İsrail övladları Bet-Elə çıxıb Rəbbin önündə axşama qədər ağladılar və Rəbbə müraciət edib dedilər: «Soydaşımız olan Binyamin övladları ilə yenə döyüşə girişəkmiz?» Rəbb onlara dedi: «Onların qarşısına çıxın». ²⁴İkinci gün İsrail övladları Binyamin övladlarına yaxınlaşdılar. ²⁵Həmin gün də Binyaminlilər onların qarşısına çıxaraq İsrail övladlarından bu dəfə on səkkiz min kişini vurub yerə sərdi. Bunların hamısı qılnc daşıyan adamlar idi. ²⁶Bütün İsrail övladları, bütün ordu Bet-Elə çıxıb ağladı. Orada Rəbbin önündə qalıb axşama qədər oruc tutdular. Rəbbin hüsurunda yandırma və ünsiyyət qurbanları təqdim etdilər. ²⁷İsrail övladları Rəbbə müraciət etdilər, çünki Allahın Əhd sandığı o günlər orada idi. ²⁸Harun oğlu Eleazar oğlu Pinxas o dövrdə sandığın önündə dururdu. Onlar Rəbbə dedilər: «Soydaşlarımız olan Binyamin övladlarına qarşı bir daha döyüşə çıxarılmı, yoxsa bu işdən əl çəkək?» Rəbb dedi: «Çıxın, çünki sabah onları sizə təslim edəcəyəm». ²⁹İsraililər pusquda duranları Giveanın ətrafında yerləşdirdilər. ³⁰Üçüncü gün yenə İsrail övladları Binyamin övladlarına qarşı çıxdılar və əvvəlki kimi Giveaya qarşı düzüldülər. ³¹Binyamin övladları da bu xalqa qarşı çıxdılar və şəhərdən kənara çəkildilər. Əvvəlki kimi onlar İsraililəri qırmağa başladılar. Bet-Elə və Giveaya gedən əsas yollarda otuz nəfər İsraili qırıldı. ³²Binyamin övladları dedilər: «Əvvəlki kimi onlar yenə də qarşımızda məğlub olur». İsrail övladları isə dedilər: «Qaçaq, onları şəhərdən uzağa əsas yollara çıxardaq». ³³Bütün İsraililər yerlərindən qalxıb Baal-Tamarda düzüldülər. Birdən-birə Givea yaxınlığında pusquda duran İsraililər də yerlərindən çıxdılar. ³⁴Bütün İsrildən seçilmiş on min kişi Giveaya ön cəbhədən hücum etdi. Döyüş şiddətli idi. Amma Binyaminlilər müsibətlə qarşılaşdıqlarını bilmədilər. ³⁵Rəbb İsrailin önündə Binyaminliləri darmadağın etdi. Həmin gün İsrail övladları Binyaminlilərdən iyirmi beş min yüz kişini həlak etdi. Bunların hamısı qılnc gəzdiren adamlar idi. ³⁶Binyamin övladları gördülər ki, məğlub oldular. Belə oldu ki, İsraililər Giveaya qarşı qurduqları pusquda duranlara güvəndiklərinə görə Binyaminlilərə meydan vermişdilər. ³⁷Pusquda duran adamlar cəld tərpənib Giveaya hücum etdilər və ətrafa yayılaraq bütün şəhəri qılncdan keçirdilər. ³⁸Şəhərdən qalxan böyük tüstü İsraililərlə pusquda duranlar arasında təyin olunmuş işarə idi. ³⁹Bu işarəyə görə döyüş meydanındakı İsraililər dönüb Binyaminlilərin üzərinə getməli idi. Binyaminlilər İsraililəri qırmağa başladılar və otuz nəfərə qədər adamı öldürdülər. Ona görə də belə dedilər: «Yəqin əvvəlki döyüşdə olduğu

kimi önümüzdə məğlub olurlar». ⁴⁰Lakin şəhərdən sütun kimi tüstü qalxmağa başlayanda Binyaminlilər arxaya baxıb bütün şəhərdən yanğının göyə yüksəldiyini gördülər.

⁴¹İsraillilər dönüb onların üstünə gələndə Binyaminliləri dəhşət bürüdü, çünki fəlakətlə qarşılaşdıqlarını gördülər. ⁴²Onlar İsraillilərin önündən geri çəkilib çölə tərəf qaçdılar, lakin döyüş oranı da bürüdü. Onları şəhərdən çıxanlar mühasirəyə alıb qırdılar.

⁴³Binyaminliləri mühasirəyə alıb dayanmadan təqib edərək gündoğana tərəf Giveanın qarşısında onları əzdlər. ⁴⁴Binyaminlilərdən on səkkiz min nəfər yerə sərildi. Bunları hamısı igid cəngavər idi. ⁴⁵Qalanları dönüb çölə tərəf, Rimmon qayasına qaçdılar. İsraillilər əsas yollar boyunca onlardan beş min kişini qırdılar. Sonra Gidoma qədər Binyaminlilərin ardınca düşüb daha iki minini qırdılar. ⁴⁶Həmin gün qılınc gəzdirən iyirmi beş min Binyaminli qırıldı. Bunların hamısı igid cəngavər idi. ⁴⁷Altı yüz kişi isə dönüb çölə tərəf, Rimmon qayasına qaçdı və dörd ay orada qaldı. ⁴⁸İsraillilər Binyamin övladlarının torpaqlarına qayıdıb bütün şəhər sakinlərini və heyvanlarını, əllərinə nə keçdisə, hamısını qılıncdan keçirdilər. Sonra qarşılarına çıxan bütün şəhərlərə od vurdular.

Hakimlər 21

Binyamin qəbiləsinin sonrakı aqibəti

¹İsraillilər «bizdən heç kim qızını Binyaminliyə ərə verməyəcək» deyərək Mispada and içmişdilər. ²Xalq Bet-Elə gedib orada axşama qədər Allahın hüzurunda oturaraq və fəryad edərək bərkədən ağladı. ³Onlar dedilər: «Ey İsrailin Allahı Rəbb, niyə İsraildə belə hadisə baş verdi? Nə üçün bu gün İsrildən bir qəbilə əskildi?» ⁴Ertəsi gün xalq tezdən qalxıb orada Rəbbə bir qurbangah tikərək yandırma və ünsiyyət qurbanları təqdim etdi.

⁵İsrail övladları dedi: «Bütün İsrail qəbilələrindən Rəbbin önündəki toplantımıza gəlməyən varmı?» Çünki Mispada olan Rəbbin önündəki toplantıya gəlməyənlər haqqında möhkəm and içmişdilər ki, onlar öldürülməlidirlər. ⁶İsrail övladları öz soydaşları Binyaminlilərdən ötrü kədərlənib dedilər: «Bu gün İsrildən bir qəbilə kəsildi.

⁷Onlardan sağ qalanlara arvad tapmaq üçün nə edək? Axı onlara qızlarımızı ərə verməmək üçün Rəbbin haqqına and içmişik». ⁸Sonra İsrail övladları soruşdu: «İsrail qəbilələrindən Mispaya, Rəbbin hüzuruna kim gəlməyib?» Toplantı üçün ordugaha Yaveş-Gileaddan heç kimin gəlmədiyini öyrəndilər, ⁹çünki xalq siyahıya alınanda orada Yaveş-Gilead əhalisindən heç kimin olmadığı məlum oldu. ¹⁰İcma oraya on iki min igid cəngavər göndərərək onlara əmr edib dedi: «Gedin, qadınlar və uşaqlar da daxil olmaqla Yaveş-Gilead əhalisinin hamısını qılıncdan keçirin. ¹¹Edəcəyiniz iş belə olacaq: hər kişini və kişi ilə yatan qadınların hamısını tamamilə məhv edin». ¹²Yaveş-Gilead əhalisi arasında ərə getməmiş dörd yüz qız tapdılar və onları Kənan torpağında olan Şilodakı ordugaha gətirdilər. ¹³Bütün icma Rimmon qayasında olan Binyamin övladlarının yanına adam göndərib danışdı və onları barışığa çağırdı. ¹⁴O vaxt Binyaminlilər qayıtdılar və Yaveş-Gilead qadınlarından sağ qalan qadınlar onlara verildi, lakin gətirilənlər onların hamısına çatmadı. ¹⁵Xalq Binyaminlilərdən ötrü kədərləndi, çünki Rəbb İsrail qəbilələri arasında bir yarıq açmışdı. ¹⁶İcmanın ağsaqqalları dedi: «Qalanlar üçün necə arvad tapaq? Çünki Binyamindəki qadınlar həlak olmuşdu». ¹⁷Ağsaqqallar sözlərinə davam etdi: «İsrildən bir qəbilə silinməsin deyərək Binyamində sağ qalan oğulların varisi olmalıdır. ¹⁸Biz qızlarımızı onlara ərə verə bilmərik, çünki İsrail övladları “Binyaminliyə

qız verən lənətə gəlsin” deyə and içmişdilər». ¹⁹Onlar sonra dedilər: «Baxın Bet-Elin şimalında, Bet-Eldən Şekemə çıxan əsas yolun şərqində və Levonanın cənubunda olan Şiloda ilbəl Rəbbin bayramı olur». ²⁰Beləliklə, Binyamin övladlarına belə əmr etdilər: «Gedib üzüm bağlarında pusquda durun, ²¹baxın, güdün, Şilo qızları rəqsə çıxanda cəld bağlardan çıxın, hər kəs özünə arvad etmək üçün bir Şilo qızı götürüb Binyamin torpağına qaçsın. ²²Əgər onların ataları ya da qardaşları bizim yanımıza şikayətə gəlsələr, onlara belə deyərik: “Bizim xatirimizə Binyaminliləri bağışlayın, çünki əsir aldığımız qızlar hamısına çatmadı. Siz də onlara qız vermədiyinizə görə təqsirkar deyilsiniz”». ²³Binyamin övladları belə də etdilər və öz saylarına görə rəqs edən qızlardan götürüb qaçdılar. Sonra öz irs olan torpaqlarına qayıtdılar və şəhərləri bərpa edib o yerlərdə yaşadılar. ²⁴O vaxt İsrail övladları oranı tərək etdilər. Hər biri öz qəbiləsinə və öz nəslinin yanına qayıtdı, hər biri öz irs olan torpağına getdi. ²⁵O dövrdə İsraildə padşah yox idi, hərə öz gözündə doğru görünən işi edirdi.